

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ច្បាប់
ស្តីពី

ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែល
មាណអត្ថប្រយោជន៍ និង គំនូរឧស្សាហកម្ម

(Law on Patents, Utility Model Certificates and Industrial Designs)

ពោះពុម្ពផ្សាយដោយ
ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និង ថាមពល

ក្រោមជំនួយថវិការបស់
ទីភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិជប៉ុន

ឆ្នាំ ២០០៦

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០១០៣/០០៥

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ

**រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធពង្ស រត្តមហាបុរសរតន៍
និករោត្តម ធម្មិកមហារាជានិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ
ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី**

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈ រដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៥ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើត ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល

- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ និងគំនូរឧស្សាហកម្ម ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ២៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០២ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ៩ នីតិកាល ទី ២ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភា បានយល់ស្របតាមទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង ដោយគ្មានការកែប្រែ អ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០២ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើក ទី ៨ នីតិកាលទី ១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ :

ច្បាប់

ស្តីពី

ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម

វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍

និងគំនូរឧស្សាហកម្ម

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះមានគោលដៅការពារតក្កកម្មដែលបានទទួលប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ម្ចីដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ដែលបានទទួលវិញ្ញាបនបត្រ និងការពារគំនូរឧស្សាហកម្ម ដែលបានចុះបញ្ជីនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ស្របតាមច្បាប់នេះ និងសន្និសីទសហប្រតិបត្តិការប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ។

មាត្រា ២.-

ច្បាប់នេះមានគោលបំណង :

- ១-លើកទឹកចិត្តចំពោះការច្នៃប្រឌិតថ្មី និងចំពោះការស្រាវជ្រាវ និងការអភិវឌ្ឍន៍វិទ្យាសាស្ត្រនិងបច្ចេកវិជ្ជា
- ២-ជំរុញនិងលើកទឹកចិត្តការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ក្នុងនិងក្រៅប្រទេសនិងការវិនិយោគ
- ៣-លើកទឹកចិត្តចំពោះការផ្ទេរបច្ចេកវិជ្ជាមកក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីជួយសម្រួលសកម្មភាពឧស្សាហកម្មនិងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច
- ៤-ផ្តល់ការការពារចំពោះសិទ្ធិនៃកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម និងប្រឆាំងចំពោះការរំលោភសិទ្ធិខាងលើ ក៏ដូចជាប្រឆាំងនឹងការធ្វើជំនួញមិនស្របច្បាប់ ។

ជំពូកទី ២

ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម

ផ្នែកទី ១

តក្កកម្មដែលអាចផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មបាន

មាត្រា ៣.-

ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះ គឺជា វិញ្ញាបនបត្រដែលបានផ្តល់ដើម្បីការពារតក្កកម្ម ។

តក្កកម្មក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះ គឺជាគំនិតរបស់តក្កករដែលអាច យកទៅអនុវត្តបាន នៅក្នុងដំណោះស្រាយបញ្ហាជាក់លាក់ណាមួយក្នុង វិស័យបច្ចេកវិជ្ជា ។

តក្កកម្មអាចជាការរកឃើញផលិតផល ឬដំណើរការផលិតកម្ម ឬអាចជាការរកឃើញអ្វីមួយ ដែលទាក់ទងទៅនឹងផលិតផល ឬ ដំណើរការផលិតកម្ម ។

មាត្រា ៤.-

តក្កកម្មខាងក្រោមនេះ មិនត្រូវការពារដោយប្រកាសនីយ- បត្រតក្កកម្មនៃច្បាប់នេះទេ :

- ១-ការរកឃើញ ទ្រឹស្តីវិទ្យាសាស្ត្រ និងវិធីសាស្ត្រគណិត វិទ្យា
- ២-គម្រោងការ ក្បួន ឬវិធីសាស្ត្រសម្រាប់ធ្វើជំនួញ សម្រាប់ធ្វើសកម្មភាពហ្វឹកហ្វឺនខាងព្រេងសុទ្ធសាធ ឬសម្រាប់លេង ល្បែងកំសាន្ត

៣-វិធីសាស្ត្រសម្រាប់ព្យាបាលរាងកាយមនុស្សឬសត្វ
ដោយការរក្សា ឬដោយការព្យាបាល ក៏ដូចជាវិធីសាស្ត្រវិនិច្ឆ័យ
ណាគ ដែលបានអនុវត្តលើរាងកាយមនុស្ស ឬសត្វ ។ បទប្បញ្ញត្តិនេះ
មិនយកមកអនុវត្តចំពោះផលិតផលទាំងឡាយដែលយកមកប្រើប្រាស់
ក្នុងវិធីសាស្ត្រខាងលើនេះទេ

៤-ផលិតផលឱសថដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៣៦ នៃ
ច្បាប់នេះ

៥-រុក្ខជាតិ ឬសត្វដែលមិនមែនជាមីក្រូសរីរាង្គ និង
ដំណើរការកើតតាមលក្ខណៈជីវសាស្ត្រសំខាន់ៗ សម្រាប់ផលិតកម្ម
រុក្ខជាតិឬសត្វ

៦-ប្រភេទផ្សេងៗនៃពូជរុក្ខជាតិណាមួយ ។

មាត្រា ៥.-

តក្កកម្មដែលអាចទទួលប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មបាន លុះត្រា
តែតក្កកម្មនោះ :

- ១-ថ្មី
- ២-មានជំហានរកឃើញថ្មី និង
- ៣-អាចយកទៅអនុវត្តបាននៅក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្ម ។

មាត្រា ៦.-

តក្កកម្មដែលអាចចាត់ទុកថាថ្មីបាន លុះត្រាតែតក្កកម្មនោះពុំ
ទាន់មានអ្នកណាបានរកឃើញពីមុន ។

ការរកឃើញពីមុន គឺតក្កកម្មដែលសាធារណជន នៅកន្លែង
ណាមួយនៅលើពិភពលោក បានដឹងមុនកាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជីសំណុំ
លិខិតស្នើសុំ ឬកាលបរិច្ឆេទអាទិភាពនៃសំណុំលិខិតស្នើសុំនោះ តាម
រយៈការផ្សព្វផ្សាយ ដោយប្រើរូបភាពជាក់ស្តែង ឬដោយផ្ទាល់មាត់
តាមរយៈការប្រើប្រាស់តក្កកម្មនោះ ឬតាមរយៈមធ្យោបាយផ្សព្វផ្សាយ
ផ្សេងៗទៀត ។

ក្នុងន័យនៃវាក្យខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រានេះ មិនត្រូវចាត់ទុកថា
ជាការដឹងដល់សាធារណជន ចំពោះករណីដូចខាងក្រោម ៖

ក-ការដឹងដល់សាធារណជននូវតក្កកម្ម ដែលបាន
កើតឡើងក្នុងអំឡុងពេលដប់ពីរ(១២)ខែ មុនកាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជី
សំណុំលិខិតស្នើសុំ ឬកាលបរិច្ឆេទអាទិភាពនៃសំណុំលិខិតស្នើសុំនោះ ។

ខ-ការធ្វើឱ្យលេចនូវខ្លាចខ្លាញ់ព័ត៌មានស្តីអំពីតក្កកម្ម តាម
រយៈអ្នកដាក់ពាក្យសុំ តាមរយៈអ្នកស្នងរបស់បុព្វជន ឬតាមរយៈការ
រំលោភរបស់ភាគីទីបីទៅលើអ្នកដាក់ពាក្យសុំ ឬអ្នកស្នងរបស់បុព្វជន
ដែលបណ្តាលឱ្យលេចនូវខ្លាចខ្លាញ់ព័ត៌មាននេះ ។

មាត្រា ៧.-

ដោយពិនិត្យទៅលើការរកឃើញពីមុន ផ្អែកតាមសំណុំលិខិត
ស្នើសុំដែលអះអាងអំពីតក្កកម្មនោះ និងដូចដែលបានចែងនៅក្នុង
វាក្យខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ៦ នៃច្បាប់នេះ តក្កកម្មត្រូវចាត់ទុក
ថាមានជំហានរកឃើញថ្មី ប្រសិនបើតក្កកម្មនោះមិនអាចឱ្យបុគ្គល
ណាដែលមានកម្រិតធម្មតាក្នុងជំនាញយល់ដឹងបាន ។

មាត្រា ៨.-

តក្កកម្មមួយត្រូវចាត់ទុកថាអាចអនុវត្តបាននៅក្នុងវិស័យ
ឧស្សាហកម្ម ប្រសិនបើតក្កកម្មនោះអាចត្រូវផលិត ឬត្រូវប្រើប្រាស់
នៅក្នុងប្រភេទណាមួយនៃឧស្សាហកម្មបាន ។

មាត្រា ៩.-

តក្កកម្មណាដែលការធ្វើអាជីវកម្មពាណិជ្ជកម្មនៅក្នុងព្រះរាជា
ណាចក្រកម្ពុជា

- ផ្ទុយនឹងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ឬសីលធម៌
- មិនការពារជីវិត ឬសុខភាពរបស់មនុស្ស សត្វ ឬ

រុក្ខជាតិ

- ធ្វើឱ្យខូចបរិស្ថានធូន់ធ្ងរ ឬ
- ត្រូវបានច្បាប់ហាមឃាត់

មិនត្រូវផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មឱ្យទេ ។

ផ្នែកទី ២

សិទ្ធិជាម្ចាស់នៃប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម

និងការដាក់ឈ្មោះតក្កកម្ម

មាត្រា ១០.-

សិទ្ធិជាម្ចាស់នៃប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មគឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់
តក្កករ ។

មាត្រា ១១.-

ប្រសិនបើមានបុគ្គលពីរនាក់ ឬច្រើននាក់រួមគ្នាបង្កើតបាន តក្កកម្មមួយ សិទ្ធិជាម្ចាស់នៃប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មនេះ ត្រូវតែជាកម្មសិទ្ធិរួមគ្នានៃបុគ្គលទាំងឡាយនោះ ។

មាត្រា ១២.-

ប្រសិនបើមានបុគ្គលពីរនាក់ឬច្រើននាក់ បានរកឃើញដោយ ឡែកៗពីគ្នានូវតក្កកម្មមួយដូចគ្នា បុគ្គលណាបានដាក់សំណុំលិខិតស្នើសុំដែលមានកាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជីមុនគេបង្អស់ ឬមានកាលបរិច្ឆេទអាទិភាពមុនគេបង្អស់ ហើយបានប្រកាសសុពលភាពនៃកាលបរិច្ឆេទអាទិភាពនោះ ត្រូវទទួលសិទ្ធិជាម្ចាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ប្រសិនបើសំណុំលិខិតស្នើសុំខាងលើមិនត្រូវដកយកទៅវិញ ឬបោះបង់ចោល ឬក៏ត្រូវបដិសេធ ។

មាត្រា ១៣.-

សិទ្ធិជាម្ចាស់នៃប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម អាចប្រគល់ឬផ្ទេរទៅឱ្យបុគ្គលដទៃដើម្បីស្នងជំនួសបាន ។

មាត្រា ១៤.-

តក្កកម្មមួយដែលធ្វើឡើងនៅក្នុងការប្រតិបត្តិទៅតាមកិច្ចសន្យាជួលធ្វើការងារ សិទ្ធិជាម្ចាស់នៃប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មត្រូវតែជាកម្មសិទ្ធិរបស់និយោជក ប្រសិនបើនៅក្នុងកិច្ចសន្យានោះ ពុំមានប្រការអ្វីចែងផ្ទុយអំពីនេះ ។

មាត្រា ១៥.-

តក្កករត្រូវតែដាក់ឈ្មោះរបស់ខ្លួននៅក្នុងប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម លើកលែងតែតក្កករនោះ បានចុះហត្ថលេខាលើសេចក្តីប្រកាសជា លាយលក្ខអក្សរពិសេសមួយធ្វើជូនមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីដោយបញ្ជាក់ថា ខ្លួនពុំមានបំណងឱ្យដាក់ឈ្មោះរបស់ខ្លួនឡើយ ទើបនៅលើប្រកាស នីយបត្រតក្កកម្មនោះមិនត្រូវដាក់ឈ្មោះតក្កករ ។ ការសន្យា ឬការ ទទួលរ៉ាប់រងណាមួយរបស់តក្កករដោយផ្ទាល់មាត់ធ្វើឡើងចំពោះបុគ្គល ណាម្នាក់ដែលថាខ្លួននឹងធ្វើតាមសេចក្តីប្រកាសខាងលើ នឹងពុំមាន ប្រសិទ្ធភាពស្របច្បាប់ឡើយ ។

ផ្នែកទី ៣

សំណុំលិខិតស្នើសុំប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម

មាត្រា ១៦.-

សំណុំលិខិតស្នើសុំប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មត្រូវដាក់ជូនទៅ ក្រសួងទទួលបន្ទុកឧស្សាហកម្មដែលក្នុងនោះត្រូវរួមមាន ពាក្យសុំ សេចក្តីអធិប្បាយអំពីតក្កកម្ម សេចក្តីអះអាង គំនូសបង្ហាញប្រសិនបើ ចាំបាច់និងខ្លឹមសារសង្ខេប ។ ការដាក់សំណុំលិខិតស្នើសុំត្រូវតែមាន ការបង់កម្រៃតាមការកំណត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៣០ នៃច្បាប់ នេះ ។

មាត្រា ១៧.-

ពាក្យសុំត្រូវមានបញ្ជាក់អំពីអ្វីដែលអាចឈានទៅដល់ការ

ផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មបាន ដូចជានាម និងទិន្នន័យផ្សេងៗ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នកដាក់ពាក្យសុំ តក្កករ និងភ្នាក់ងារតំណាង ប្រសិនបើមាន និងចំណងជើងនៃតក្កកម្មនោះ ។

ក្នុងករណីអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនមែនជាតក្កករទេនោះ ពាក្យសុំ ត្រូវតែភ្ជាប់មកជាមួយនូវឯកសារបញ្ជាក់អំពីសិទ្ធិរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ចំពោះប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មនោះ ។

មាត្រា ១៨.-

សេចក្តីអធិប្បាយត្រូវលើកបង្ហាញអំពីតក្កកម្មក្នុងលក្ខណៈ ច្បាស់លាស់និងពេញលេញ ដើម្បីឱ្យបុគ្គលដែលមានកម្រិតជំនាញ ធម្មតាក្នុងជំនាញអាចអនុវត្តបាននូវតក្កកម្មនោះ ។ ដោយឡែក សេចក្តីអធិប្បាយនោះ ត្រូវចង្អុលបង្ហាញឱ្យដឹងនូវវិធីដែលល្អជាងគេ ដើម្បីអនុវត្តតាមបាននូវតក្កកម្មខាងលើ នៅពេលចុះកាលបរិច្ឆេទសុំ ចុះបញ្ជី ឬនៅពេលចុះកាលបរិច្ឆេទអាទិភាពនៃសំណុំលិខិតស្នើសុំ ក្នុងករណីអាទិភាពត្រូវបានអះអាង ។

មាត្រា ១៩.-

សេចក្តីអះអាងត្រូវតែកំណត់ឱ្យបានច្បាស់លាស់ អំពីចំណុច ដែលសុំឱ្យមានការការពារ ។ សេចក្តីអធិប្បាយនិងគំនូសបង្ហាញ អាចត្រូវយកទៅប្រើប្រាស់បានសម្រាប់ធ្វើការបកស្រាយសេចក្តី អះអាងនោះ ។

សេចក្តីអះអាងត្រូវតែច្បាស់លាស់ និងសង្ខេប ។ សេចក្តី

អះអាងនោះត្រូវតែផ្អែកទាំងស្រុងលើសេចក្តីអធិប្បាយ ។

មាត្រា ២០.-

គំនូសបង្ហាញចាំបាច់ត្រូវតែមាន ដើម្បីយកមកបកស្រាយ
ពន្យល់អំពីតក្កកម្មនោះ ។

មាត្រា ២១.-

ខ្លឹមសារសង្ខេបត្រូវបកស្រាយត្រឹមតែគោលបំណងនៃព័ត៌មាន
បច្ចេកទេសប៉ុណ្ណោះ មិនត្រូវបកស្រាយអំពីវិសាលភាពនៃការការពារ
ឡើយ ។

មាត្រា ២២.-

អ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចដកសំណុំលិខិតស្នើសុំទៅវិញនៅពេលណា
ក៏បាន ក្នុងករណីដែលសំណុំលិខិតស្នើសុំនោះស្ថិតក្នុងរយៈពេលព្យួរ
ទុកសម្រាប់ពិនិត្យ ដើម្បីផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ។

ផ្នែកទី ៤

ការអូបបញ្ចូលតែមួយនៃតក្កកម្ម

ការកែតម្រូវនិងការបំបែកសំណុំលិខិតស្នើសុំ

មាត្រា ២៣.-

សំណុំលិខិតស្នើសុំត្រូវពាក់ព័ន្ធនៅនឹងតក្កកម្មតែមួយគត់ ឬ
តក្កកម្មមួយក្រុមដែលទាក់ទងគ្នាបង្កើតបានជាទស្សនៈរួមមួយនៃតក្កកម្ម
នោះ ។

មាត្រា ២៤.-

មុនពេលផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម អ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចកែ
តម្រូវសំណុំលិខិតស្នើសុំរបស់ខ្លួនបាន ប៉ុន្តែការកែតម្រូវនោះមិនត្រូវ
បន្ថែមអ្វីឡើយ លើសពីខ្លឹមសារដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងសំណុំលិខិតស្នើ
សុំពីដំបូងឡើយ ។

មាត្រា ២៥.-

មុនពេលផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម អ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចសុំ
បំបែកសំណុំលិខិតស្នើសុំជាពីរ ឬច្រើនបានដែលហៅថាសំណុំលិខិត
ស្នើសុំបំបែក ។ ប៉ុន្តែសំណុំលិខិតស្នើសុំបំបែកនោះ មិនត្រូវបន្ថែមអ្វីឡើយ
លើសពីខ្លឹមសារដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងសំណុំលិខិតស្នើសុំពីដំបូង
ឡើយ ។

សំណុំលិខិតស្នើសុំបំបែកនីមួយៗ ត្រូវទទួលបានកាលបរិច្ឆេទ
សុំចុះបញ្ជី និងកាលបរិច្ឆេទអាទិភាព ដូចសំណុំលិខិតស្នើសុំពីដំបូង
ដែរ ។

មាត្រា ២៦.-

ក្នុងករណីដែលប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មមួយ ត្រូវផ្តល់រួច
ហើយទៅតាមសំណុំលិខិតស្នើសុំដែលមិនបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌ
តម្រូវនៃការរួមបញ្ចូលតែមួយនៃតក្កកម្មដូចបានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៣
នៃច្បាប់នេះ មិនត្រូវចាត់ទុកជាមូលហេតុនៃអសុពលភាពរបស់

ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មនោះបានឡើយ ។

ផ្នែកទី ៥
សិទ្ធិអាទិភាព

មាត្រា ២៧.-

យោងតាមអនុសញ្ញាទីក្រុងប៉ារីស សំណុំលិខិតស្នើសុំប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម អាចអមដោយសេចក្តីប្រកាសមួយដែលអះអាងអំពីអាទិភាពនៃសំណុំលិខិតស្នើសុំដែលបានសុំចុះបញ្ជីមុនគេដោយអ្នកដាក់ពាក្យសុំ ឬដោយអ្នកស្នងជំនួសឱ្យ បុព្វជនរបស់គេនៅក្នុងប្រទេសមួយ ឬច្រើននៅក្នុងតំបន់ ឬនៅអន្តរជាតិ ដែលប្រទេសទាំងនោះជាសមាជិកអនុសញ្ញាខាងលើ ឬដែលជាសមាជិកនៃអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក ។

មាត្រា ២៨.-

ក្នុងករណីដែលសំណុំលិខិតស្នើសុំប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មមានអមដោយសេចក្តីប្រកាស ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា២៧ នៃច្បាប់នេះ អ្នកដាក់ពាក្យសុំត្រូវផ្តល់ដល់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីតាមពេលវេលាកំណត់នូវឯកសារចម្លងនៃសំណុំលិខិតស្នើសុំដែលបានដាក់មុនគេ និងត្រូវមានការបញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើមដោយការិយាល័យដែលបានទទួលសំណុំលិខិតស្នើសុំនោះ ។

មាត្រា ២៩.-

អានុភាពនៃសេចក្តីប្រកាសខាងលើ ដូចមានចែងនៅក្នុង មាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងអនុសញ្ញាទីក្រុង ប៉ារីស ។

ប្រសិនបើមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីពិនិត្យឃើញថា លក្ខខណ្ឌតម្រូវ នៅក្រោមផ្នែកទី ៥ នៃជំពូកទី ២ នៃច្បាប់នេះ និងបទបញ្ជាទាំង ឡាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកនេះមិន បានបំពេញត្រឹមត្រូវទេនោះសេចក្តី ប្រកាសអមខាងលើត្រូវចាត់ទុកថាមិន បានធ្វើឡើយ ។

ផ្នែកទី ៦

**ព័ត៌មានស្តីពីសំណុំលិខិតស្នើសុំទៅឯបរទេស
និងប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មបរទេស**

មាត្រា ៣០.-

នៅពេលមានសំណើពីមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ត្រូវតែផ្តល់ជូនមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីនូវកាលបរិច្ឆេទនិងលេខនៃសំណុំ លិខិតស្នើសុំទាំងឡាយដែលខ្លួនបានដាក់នៅឯបរទេស ដែលមានការ ពាក់ព័ន្ធនឹងតក្កកម្មដូចគ្នា ឬស្ទើរតែដូចគ្នាដូចបានអះអាងនៅក្នុង សំណុំលិខិតស្នើសុំដែលបានដាក់នៅក្រសួងទទួលបន្ទុកឧស្សាហកម្ម។

មាត្រា ៣១.-

យោងតាមមាត្រា ៣០ នៃច្បាប់នេះ នៅពេលមានសំណើពីមន្ត្រី កាន់កាប់បញ្ជី អ្នកដាក់ពាក្យសុំត្រូវតែផ្តល់ជូនមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី នូវ

ឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសំណុំលិខិតស្នើសុំនៅឯបរទេស ដែល
បានដាក់នៅប្រទេសណាមួយ ឬច្រើនដូចខាងក្រោម :

ក - ឯកសារចម្លងនៃលិខិតឆ្លងឆ្នើយ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹង
លទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវ ឬលទ្ធផលនៃការពិនិត្យសំណុំលិខិតស្នើសុំ
នៅឯបរទេស ដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំបានទទួល ។

ខ - ឯកសារចម្លងនៃប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ដែលបរទេស
បានផ្តល់ជូនតាមការដាក់សំណុំលិខិតស្នើសុំនៅឯបរទេស ។

គ - ឯកសារចម្លងនៃសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយដែល
បដិសេធ មិនទទួលសំណុំលិខិតស្នើសុំនៅឯបរទេស ឬបដិសេធមិន
ផ្តល់ជូននូវប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម តាមសំណើនៃសំណុំលិខិតស្នើសុំ
នោះ ។

យោងតាមវាក្យខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ នៅពេលមានសំណើ
ពីមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី អ្នកដាក់ពាក្យសុំត្រូវផ្តល់នូវឯកសារចម្លងនៃ
សេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយស្តីអំពីអសុពលភាពនៃប្រកាសនីយបត្រតក្ក-
កម្មដែលបានផ្តល់ជូន ផ្អែកតាមការដាក់សំណុំលិខិតស្នើសុំនៅឯ
បរទេស ។

មាត្រា ៣២.-

ក្នុងករណីនាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកចុះបញ្ជីដែលបានបង្កើត
ឡើងតាមមាត្រា ១១៧ នៃច្បាប់នេះ អនុវត្តតួនាទីជាការិយាល័យ
ជ្រើសតាំង ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៨៣ នៃច្បាប់នេះ ចំណុច **ក**
និងចំណុច **គ** របស់វាក្យខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៣១ នៃច្បាប់នេះ

មិនត្រូវយកមកអនុវត្តទេ អំពីព័ត៌មានទាក់ទងទៅនឹងការពិនិត្យរបស់
ការិយាល័យជ្រើសតាំងផ្សេងៗទៀត លើសំណុំលិខិតស្នើសុំអន្តរជាតិ
ដដែលនោះ ។

ផ្នែកទី ៧

កាលបរិច្ឆេទនៃការសុំចុះបញ្ជី និងការពិនិត្យ

មាត្រា ៣៣.-

មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ត្រូវទទួលស្គាល់កាលបរិច្ឆេទនៃការទទួល
សំណុំលិខិតស្នើសុំថាជាកាលបរិច្ឆេទនៃការសុំចុះបញ្ជីសំណុំលិខិតស្នើសុំ
បាន លុះត្រាតែនៅពេលដែលទទួលនោះ សំណុំលិខិតមានអម
ដោយ ឯកសារត្រឹមត្រូវដូចខាងក្រោម :

- ១-ការបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់លាស់ ឬគ្រប់គ្រាន់ អំពីបំណងនៃ
ការសុំផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម
- ២-ការបញ្ជាក់អំពីអត្តសញ្ញាណនៃអ្នកស្នើសុំ
- ៣-ផ្នែកមួយនៃសំណុំលិខិតស្នើសុំ ដែលនៅលើផ្នែកនោះមាន
បញ្ជាក់នូវសេចក្តីអធិប្បាយរបស់តក្កកម្ម ។

នៅពេល បានទទួលសំណុំលិខិតស្នើសុំ ប្រសិនបើមន្ត្រីកាន់កាប់
បញ្ជីពិនិត្យឃើញថាសំណុំលិខិតស្នើសុំនោះមិន បានបំពេញត្រឹមត្រូវទៅ
តាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវរបស់វាក្យខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះទេ មន្ត្រីកាន់កាប់
បញ្ជីត្រូវស្នើឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំធ្វើការកែតម្រូវទៅតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវ
នោះ និងកត់ត្រាកាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជីសំណុំលិខិតស្នើសុំទៅតាម
កាលបរិច្ឆេទដែលបានទទួលការកែតម្រូវ ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើសំណុំ

លិខិតស្នើសុំមិនបានកែតម្រូវទៅតាមការណែនាំទេ សំណុំលិខិតស្នើសុំ
នោះ ត្រូវបានចាត់ទុកថាដូចជាមិនបានសុំចុះបញ្ជីឡើយ ។

មាត្រា ៣៤.-

ក្នុងករណីដែលសំណុំលិខិតស្នើសុំបានយោងទៅគំនូសបង្ហាញ
ហើយអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនបានភ្ជាប់មកជាមួយទេ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវ
ឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំផ្តល់នូវគំនូសបង្ហាញដែលមិនបានភ្ជាប់មកជាមួយ
នោះ ។ ប្រសិនបើអ្នកដាក់ពាក្យសុំបានអនុវត្តតាមការណែនាំរួច
ហើយ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវកត់ត្រាកាលបរិច្ឆេទនៃការសុំចុះបញ្ជី
សំណុំលិខិតស្នើសុំ ទៅតាមកាលបរិច្ឆេទទទួលបានគំនូសបង្ហាញដែលពីមុន
មកអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនបានភ្ជាប់ជាមួយ ។ បើមិនដូច្នោះទេ មន្ត្រីកាន់
កាប់បញ្ជីត្រូវកត់ត្រាកាលបរិច្ឆេទនៃការសុំចុះបញ្ជីសំណុំលិខិតស្នើសុំ
ទៅតាមកាលបរិច្ឆេទទទួលបានសំណុំលិខិតស្នើសុំ ហើយត្រូវចាត់ទុកសំណុំ
លិខិតស្នើសុំនោះថាពុំមានគំនូសបង្ហាញឡើយ ។

មាត្រា ៣៥.-

បន្ទាប់ពីបានយល់ព្រមលើកាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជី មន្ត្រីកាន់
កាប់បញ្ជីត្រូវពិនិត្យមើលសំណុំលិខិតស្នើសុំនោះឱ្យបំពេញត្រឹមត្រូវទៅ
តាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវ ដែលបានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១៦ និងមាត្រា
១៧ នៃច្បាប់នេះ និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវនានាដែលបានកំណត់ជា
បទបញ្ជាចាំបាច់នៃច្បាប់នេះ ។ ក្នុងករណីដែលសំណុំលិខិតស្នើសុំនិង
ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មមានទំនាក់ទំនងនឹងបរទេសមន្ត្រីកាន់កាប់

បញ្ជីត្រូវពិនិត្យមើលឱ្យគ្រប់គ្រាន់បន្ថែមទៀត អំពីព័ត៌មាននៃ
លក្ខខណ្ឌតម្រូវ ដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៣០ មាត្រា ៣១
និងមាត្រា ៣២ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៣៦.-

ក្នុងករណីមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីពិនិត្យឃើញថា សំណុំលិខិតស្នើសុំ
បានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវដូចបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ៣៥ នៃច្បាប់
នេះរួចហើយ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវពិនិត្យបន្តទៀតនូវលក្ខខណ្ឌ
តម្រូវដែលបានកំណត់នៅក្នុងវាក្យខណ្ឌ ទី ២ និងទី ៣ នៃមាត្រា ៣
លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៅក្នុងមាត្រា ៤ ដល់មាត្រា ៩ មាត្រា ១៨ ដល់មាត្រា
២០ មាត្រា ២៣ ដល់មាត្រា ២៦ នៃច្បាប់នេះ និងបទបញ្ជា
ទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៣៧.-

យោងតាមមាត្រា ៣៦ នៃច្បាប់នេះ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវ
ពិនិត្យបន្ថែមនូវចំណុចដូចខាងក្រោមនេះ :

១- លទ្ធផលនៃរបាយការណ៍ស្រាវជ្រាវរបស់អន្តរជាតិ
និងលទ្ធផលរបាយការណ៍ពិនិត្យជំហានដំបូងរបស់អន្តរជាតិ ដែលធ្វើ
ឡើងតាមសន្និសីទសហប្រតិបត្តិការប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មរបស់
សំណុំលិខិតស្នើសុំ

២- របាយការណ៍ស្រាវជ្រាវ និងរបាយការណ៍ពិនិត្យ ដែល
បានចែងនៅក្នុងចំណុច ក របស់វាក្យខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៣១
ឬសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយដែលបានចែងនៅក្នុងចំណុច ក របស់

វាក្យខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៣១ នៃច្បាប់នេះស្តីអំពីការបដិសេធផ្តល់
ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ចំពោះសំណុំលិខិតស្នើសុំនៅឯបរទេស

៣-របាយការណ៍ស្រាវជ្រាវ និងរបាយការណ៍ពិនិត្យដែល
បានធ្វើឡើងដោយស្ថាប័នស្រាវជ្រាវនិងពិនិត្យនៅក្រៅប្រទេស តាម
សំណើរបស់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ។

ផ្នែកទី ៨

ការផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម

និងការផ្តល់ម្ចាស់នៅក្នុងប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម

មាត្រា ៣៨.-

ក្នុងករណីដែលមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីពិនិត្យឃើញថាលក្ខខ័ណ្ឌ
ដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៣៥ និងមាត្រា ៣៦ នៃច្បាប់នេះត្រូវ
បំពេញរួចហើយនោះ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវដំណើរការផ្តល់ប្រកាស
នីយបត្រតក្កកម្មជូនអ្នកដាក់ពាក្យសុំ ។ បើមិនដូច្នោះទេ មន្ត្រីកាន់កាប់
បញ្ជីត្រូវបដិសេធសំណុំលិខិតស្នើសុំនិងជូនដំណឹងទៅអ្នកដាក់ពាក្យ
សុំអំពីសេចក្តីសម្រេចនេះ ។

មាត្រា ៣៩.-

នៅពេលផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវ៖

- ១-ចុះផ្សាយសេចក្តីបញ្ជាក់អំពីការផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រ-
តក្កកម្ម
- ២-ចេញលិខិតបញ្ជាក់អំពីការផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រ-

តក្កកម្មមួយច្បាប់ និងប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មចម្លងមួយច្បាប់ ជូនដល់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ

៣- កត់ត្រាប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មនៅក្នុងបញ្ជី

៤- ច្បាប់ចម្លងនៃប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មត្រូវមានសម្រាប់

សាធារណជនជាវត្ថាមតិម្ល៉ៃដែលបានកំណត់ ។

មាត្រា ៤០.-

នៅពេលមានសំណើពីម្ចាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មដែលបានផ្តល់ជូនរួចហើយ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីអាចធ្វើការកែសម្រួលបាននៅក្នុងអត្ថបទឬគំនូសបង្ហាញរបស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មនោះ ដើម្បីកំណត់ទំហំនៃការការពារដែលផ្តល់ដោយប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ឱ្យតែការកែសម្រួលនោះមិនមានឥទ្ធិពលនាំឱ្យប្រែប្រួលលើសពីខ្លឹមសារ ដូចបានចែងនៅក្នុងសំណុំលិខិតស្នើសុំពីដំបូងដែលសម្រាប់ធ្វើជាមូលដ្ឋានឈានទៅដល់ការផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មនោះ ។

ផ្នែកទី ៩

សិទ្ធិដែលបានប្រគល់តាមរយៈប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម

មាត្រា ៤១.-

ការធ្វើអាជីវកម្ម នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាទ្វេភាគីតក្កកម្មដែលបានទទួលប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មរួចហើយដោយបុគ្គលដទៃទៀត ចាំបាច់ត្រូវតែមានការយល់ព្រមពីម្ចាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម

មាត្រា ៤២.-

ក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះ ការធ្វើអាជីវកម្មនៃតក្កកម្មដែលបានទទួលប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មរួចហើយ គឺមានន័យថា ជាសកម្មភាពណាមួយនៃសកម្មភាពទាំងឡាយខាងក្រោមនេះ ៖

១-ចំពោះផលិតផលមួយ ដែលបានផ្តល់ជូននូវប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មរួចហើយ ការធ្វើអាជីវកម្មគឺជា ៖

ក-ការផលិត ការនាំចូល ការផ្គត់ផ្គង់សម្រាប់ការលក់ និងការប្រើប្រាស់ផលិតផលនោះ

ខ-ការស្តុកទុកផលិតផលនោះ ក្នុងគោលបំណងផ្គត់ផ្គង់ សម្រាប់លក់ ឬប្រើប្រាស់

២-ចំពោះដំណើរការផលិតកម្មមួយ ដែលបានផ្តល់ជូននូវប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មរួចហើយ ការធ្វើអាជីវកម្មគឺជា ៖

ក-ការប្រើប្រាស់ដំណើរការផលិតកម្មនោះ

ខ-ការធ្វើសកម្មភាពណាមួយនៃសកម្មភាពទាំងឡាយ ដូចមានចែងក្នុងចំណុច **ក** និងចំណុច **ខ** នៃចំណុចទី ១ នៃមាត្រានេះ លើផលិតផលដែលទទួលបានដោយផ្ទាល់ពីមធ្យោបាយនៃដំណើរការផលិតកម្មនោះ ។

មាត្រា ៤៣.-

លើកលែងតែមាត្រា ៤៤ និងមាត្រា ៤៧ ដល់មាត្រា ៥៥ នៃច្បាប់នេះ ម្ចាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មមានសិទ្ធិប្តឹងទៅតុលាការ

មានសមត្ថកិច្ច ចំពោះបុគ្គលណាដែលរំលោភលើប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មរបស់ខ្លួន តាមរយៈការអនុវត្តន៍ សកម្មភាពណាមួយដូចមានចែង ក្នុងមាត្រា ៤២ នៃច្បាប់នេះ ដោយគ្មានការយល់ព្រមពីម្ចាស់ ឬមាន សិទ្ធិប្តឹងចំពោះបុគ្គលណាដែលអនុវត្តសកម្មភាពទាំងឡាយដែលអាចនឹង បណ្តាលឱ្យមានការរំលោភដូចគ្នានេះកើតឡើង ។

មាត្រា ៤៤.-

សិទ្ធិដែលបានប្រគល់តាមរយៈប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មមិន អនុវត្តចំពោះ :

ក-សកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងសម្ភារៈ ដែលបានដាក់តាំងនៅ លើទីផ្សារនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬនៅលើទីផ្សារក្រៅព្រះរាជា ណាចក្រកម្ពុជាដោយម្ចាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ឬដោយមានការ យល់ព្រមពីម្ចាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម

ខ-ការប្រើប្រាស់សម្ភារៈនៅលើអាកាសយាន យានយន្ត ផ្លូវគោក ឬនាវារបស់ប្រទេសដទៃ ដែលចូលចតជាបណ្តោះអាសន្ន ឬចូលចតដោយឧបទ្វីបហេតុក្នុងដែនអាកាស ដែនគោក ឬដែនទឹក នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

គ-សកម្មភាពដែលធ្វើត្រឹមតែក្នុងគោលបំណងពិសោធន៍ ដែលទាក់ទងទៅនឹងតក្កកម្មដែលបានផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មរួច ហើយ

ឃ-សកម្មភាពដែលប្រព្រឹត្តក្នុងគោលបំណងល្អ ដោយ បុគ្គលណាម្នាក់ដោយប្រើប្រាស់តក្កកម្ម ឬក៏ធ្វើការរៀបចំឱ្យមាន

ប្រសិទ្ធភាពនិងហ្មត់ចត់នូវតក្កកម្មនោះ មុនកាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជី
សំណុំលិខិតស្នើសុំ ឬមុនកាលបរិច្ឆេទអាទិភាពនៃសំណុំលិខិតស្នើសុំ
ដែលបានអះអាងក្នុងករណីដែលប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មបានផ្តល់រួច
ហើយ និងបានផ្តល់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

យោងតាមចំណុច ៥ របស់វាក្យខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ
សិទ្ធិរបស់អ្នកប្រើប្រាស់មុន អាចផ្ទេរបានជាមួយតែសហគ្រាស ឬ
ក្រុមហ៊ុន ឬមួយផ្នែកនៃសហគ្រាស ឬក្រុមហ៊ុនដែលបានប្រើប្រាស់
ឬបានរៀបចំការប្រើប្រាស់តក្កកម្មនោះរួចហើយ ។

ផ្នែកទី ១០

រយៈពេលនៃការការពារ និងការបង់កម្រៃប្រចាំឆ្នាំ

មាត្រា ៤៥.-

ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម មានសុពលភាពរយៈពេលម្ភៃ (២០) ឆ្នាំ
គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជី នៃការស្នើសុំប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម
លុះត្រាតែបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៦ នៃ
ច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤៦.-

ការបង់កម្រៃប្រចាំឆ្នាំ ត្រូវបង់ជាមុនជូនមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី
សម្រាប់រយៈពេលមួយ(១)ឆ្នាំម្តង។ ដោយគិតចាប់ពីពេលមួយ(១)ឆ្នាំ
ក្រោយកាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជីសំណុំលិខិតស្នើសុំប្រកាសនីយបត្រតក្ក-
កម្ម ដើម្បីរក្សាសុពលភាពនៃប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ឬសំណុំលិខិត

ស្នើសុំនៃប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មនោះ ។ ការយឺតយ៉ាវក្នុងការបង់
កម្រៃប្រចាំឆ្នាំ ត្រូវបានអនុញ្ញាតយ៉ាងយូរព្រំមួយ(៦)ខែ ដោយមាន
ការបង់កម្រៃបន្ថែមលើការយឺតយ៉ាវនេះ តាមការកំណត់ដូចមានចែង
ក្នុងមាត្រា ១៣០ នៃច្បាប់នេះ ។ ប្រសិនបើមិនបានបង់កម្រៃប្រចាំ
ឆ្នាំ ទៅតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រានេះ សំណុំលិខិត
ស្នើសុំប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម នឹងត្រូវចាត់ទុកថាបានដកយកទៅវិញ
ឬប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មត្រូវអស់សុពលភាព ។

ផ្នែកទី ១១

ការធ្វើអាជីវកម្មដោយរដ្ឋាភិបាល

មូលដ្ឋានបុគ្គលដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋាភិបាល

មាត្រា ៤៧.-

រដ្ឋមន្ត្រីអាចសម្រេចជ្រើសរើសឱ្យអង្គភាពរដ្ឋ ឬតតិយជន
ធ្វើអាជីវកម្មលើតក្កកម្មបាន ទោះជាគ្មានការយល់ព្រមពីម្ចាស់ប្រកាស
នីយបត្រតក្កកម្មក៏ដោយ ចំពោះករណីដូចខាងក្រោម ៖

១-មានសេចក្តីតម្រូវចាំបាច់ ដើម្បីបម្រើផលប្រយោជន៍
សាធារណៈ ជាពិសេសផ្នែកសន្តិសុខជាតិ អាហារូបត្ថម្ភ សុខាភិបាល
ឬដើម្បីអភិវឌ្ឍវិស័យសេដ្ឋកិច្ចជាតិសំខាន់ៗផ្សេងទៀត ឬ

២-តុលាការមានសមត្ថកិច្ចបានវិនិច្ឆ័យថា របៀបធ្វើ
អាជីវកម្មដោយម្ចាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ឬដោយអ្នកទទួល
អាជ្ញាប័ណ្ណមានលក្ខណៈប្រឆាំងនឹងការប្រកួតប្រជែង ។

ការធ្វើអាជីវកម្មលើតក្កកម្មនោះ ត្រូវអនុវត្តតាមវត្ថុបំណងដែល

បានអនុញ្ញាត និងត្រូវបង់ប្រាក់សំណងសមស្របជូនម្ចាស់ប្រកាសនីយ
បត្រតក្កកម្ម ដោយគិតដល់តម្លៃសេដ្ឋកិច្ច ដូចបានកំណត់នៅក្នុង
សេចក្តីអនុញ្ញាតរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ។

រដ្ឋមន្ត្រីត្រូវធ្វើការសម្រេច បន្ទាប់ពីបានស្តាប់យោបល់របស់
ម្ចាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម និងបុគ្គលទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធក្នុង
រឿងនេះ ។

មាត្រា ៤៨.-

ផ្អែកតាមសំណើរបស់ម្ចាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម របស់អង្គ
ភាពរដ្ឋ ឬរបស់តតិយជន ដែលអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើអាជីវកម្មលើតក្កកម្ម
ដែលបានទទួលប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មរួចហើយ រដ្ឋមន្ត្រីអាចធ្វើការ
ផ្លាស់ប្តូរលក្ខខ័ណ្ឌនៃសេចក្តីសម្រេចដែលអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើអាជីវកម្មលើ
តក្កកម្មខាងលើបាន ក្នុងកម្រិតដែលការផ្លាស់ប្តូរនោះ សមស្របតាម
សភាពការណ៍ជាក់ស្តែង បន្ទាប់ពីបានស្តាប់យោបល់របស់ភាគីណា
មួយ ឬភាគីទាំងពីរ ។

មាត្រា ៤៩.-

ផ្អែកតាមសំណើរបស់ម្ចាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម និងក្រោយ
ពីបានស្តាប់យោបល់របស់ភាគីណាមួយ ឬភាគីទាំងពីរ រដ្ឋមន្ត្រីអាច
បញ្ចប់សេចក្តីអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើអាជីវកម្មនោះបាន ក្នុងករណីដែលអង្គភាព
រដ្ឋ ឬតតិយជនដែលបានជ្រើសរើសដោយរដ្ឋមន្ត្រី មិនបានបំពេញ
លក្ខខ័ណ្ឌនៃសេចក្តីសម្រេច ឬថាករណីនៃចំណុចទី ១ និងចំណុចទី ២

ដូចបានចែងក្នុងវាក្យខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៤៧ នៃច្បាប់នេះ លែងកើតមានទៀតហើយ ។

ថ្វីបើមានចែងនៅក្នុងវាក្យខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះក៏ដោយ ក៏រដ្ឋមន្ត្រីមិនត្រូវបញ្ឈប់សេចក្តីអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើអាជីវកម្មនេះដែរ ប្រសិនបើពិនិត្យឃើញថាតម្រូវការសម្រាប់ការការពារផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់របស់អង្គភាពរដ្ឋ ឬតតិយជនដែលបានជ្រើសរើសដោយរដ្ឋមន្ត្រីត្រឹមត្រូវទៅតាមខ្លឹមសារដែលមានចែងក្នុងសេចក្តីសម្រេច ។

មាត្រា ៥០.-

តតិយជនដែលត្រូវជ្រើសរើសដោយរដ្ឋមន្ត្រីឱ្យធ្វើអាជីវកម្មអាចផ្ទេរសិទ្ធិធ្វើអាជីវកម្មបានជាមួយតែសហគ្រាស ឬក្រុមហ៊ុន ឬមួយផ្នែកនៃសហគ្រាស ឬក្រុមហ៊ុនរបស់តតិយជន ដែលកំពុងធ្វើអាជីវកម្មលើតក្កកម្មនោះ ។

មាត្រា ៥១.-

សេចក្តីអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើអាជីវកម្មត្រូវមានជាចាំបាច់ ៖

១-ការចុះកិច្ចសន្យាអាជ្ញាប័ណ្ណ ដែលធ្វើឡើងដោយម្ចាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ឬការអនុវត្តន៍បន្តសិទ្ធិធ្វើអាជីវកម្ម ដោយម្ចាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ នៃច្បាប់នេះ

២-ការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជា ដូចមានចែងក្នុងផ្នែកទី ១២ នៃជំពូកទី ២ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៥២.-

សំណើសុំសេចក្តីអនុញ្ញាតធ្វើអាជីវកម្មពីរដ្ឋមន្ត្រី ត្រូវតែភ្ជាប់
មកជាមួយនូវភស្តុតាងបញ្ជាក់ថា ម្ចាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម បាន
ទទួលសំណើសុំចុះកិច្ចសន្យាអាជ្ញាប័ណ្ណពីបុគ្គលដែលចង់បានសិទ្ធិធ្វើ
អាជីវកម្ម តែបុគ្គលនោះមិនអាចទទួលកិច្ចសន្យាអាជ្ញាប័ណ្ណនោះបាន
លើបែបបទពាណិជ្ជកម្ម លក្ខខណ្ឌផ្សេងៗ និងពេលវេលាសមស្រប។

វាក្យខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះមិនត្រូវយកមកអនុវត្តទេ ក្នុង
ករណី :

ក-ប្រទេសជាតិមានភាពអាសន្ន ឬកាលៈទេសៈដទៃទៀត
ដែលកើតឡើងជាបន្ទាន់បំផុត ។ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ រដ្ឋមន្ត្រី
ត្រូវជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចនេះយ៉ាងឆាប់រហ័សដែលអាចធ្វើទៅ
បានដល់ម្ចាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ។

ខ- ការប្រើប្រាស់ជាសាធារណៈ មិនមានលក្ខណៈ
ពាណិជ្ជកម្ម ។

គ- ការធ្វើអាជីវកម្ម មានលក្ខណៈប្រឆាំងនឹងការប្រកួត
ប្រជែងដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤៧ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៥៣.-

ការធ្វើអាជីវកម្មលើតក្កកម្ម ដោយអង្គភាពរដ្ឋ ឬដោយ
តតិយជនដែលបានជ្រើសរើសដោយរដ្ឋមន្ត្រី គឺសម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់ឱ្យ បាន
បរិបូរណ៍ដល់ទីផ្សារក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៥៤.-

ការផ្តល់ការអនុញ្ញាតឱ្យអង្គភាពរដ្ឋ ឬតតិយជនធ្វើអាជីវកម្ម លើតក្កកម្ម ក្នុងវិស័យបច្ចេកវិទ្យាស៊ីម៉ង់ត៍ដាក់ទំរ ដែលបានទទួលប្រកាស- នីយបត្រតក្កកម្មរួចហើយ គឺសម្រាប់តែការប្រើប្រាស់ជាសាធារណៈ ដែលមិនមានលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មតែប៉ុណ្ណោះ ។

ក្នុងករណី ដែលតុលាការមានសមត្ថកិច្ច បានវិនិច្ឆ័យថារបៀប ធ្វើអាជីវកម្មលើតក្កកម្មក្នុងវិស័យបច្ចេកវិទ្យាស៊ីម៉ង់ត៍ដាក់ទំរនោះដោយ ម្ចាស់ដើម ឬដោយអ្នកទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណមានលក្ខណៈប្រឆាំងនឹងការ ប្រកួតប្រជែង រដ្ឋមន្ត្រីអាចចេញអាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជាដើម្បីកែតម្រូវ របៀបធ្វើអាជីវកម្មនេះ ។

មាត្រា ៥៥.-

សេចក្តីសម្រេចរបស់រដ្ឋមន្ត្រី នៅក្នុងផ្នែកទី ១១ នៃជំពូកទី ២ នៃច្បាប់នេះ អាចជាកម្មវត្ថុសម្រាប់ប្តឹងតវ៉ាទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច បាន ។

**ផ្នែកទី ១២
អាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជា**

មាត្រា ៥៦.-

នៅពេលដែលមានការស្នើសុំទៅរដ្ឋមន្ត្រី ក្រោយរយៈពេល បួន(៤)ឆ្នាំគិត ពីកាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជីនៃការស្នើសុំប្រកាសនីយបត្រ- តក្កកម្ម ឬបី(៣)ឆ្នាំ គិតពីកាលបរិច្ឆេទផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម

ដោយយកកាលបរិច្ឆេទមួយណាដែលផុតកំណត់ក្រោយគេ រដ្ឋមន្ត្រី
អាចចេញអាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជាបាន ប្រសិនបើរដ្ឋមន្ត្រីពិនិត្យឃើញថា
តក្កកម្មដែលបានផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មរួចហើយនោះ មិនត្រូវ
បានធ្វើអាជីវកម្ម ឬក៏ធ្វើអាជីវកម្មមិនពេញលេញ នៅក្នុងព្រះរាជា
ណាចក្រកម្ពុជា ។

ថ្វីបើមានចែងនៅក្នុងវាក្យខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះក៏ដោយ
អាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជាមិនត្រូវបានចេញទេ ប្រសិនបើម្ចាស់ប្រកាសនីយ-
បត្រតក្កកម្មបានបំភ្លឺជូនរដ្ឋមន្ត្រីនូវកាលៈទេសៈសមស្របជាក់ស្តែង
ដែលបង្ហាញភស្តុតាងត្រឹមត្រូវពីការមិនបានធ្វើអាជីវកម្ម ឬការធ្វើ
អាជីវកម្មមិនពេញលេញ ។

មាត្រា ៥៧.-

ការសម្រេចចេញអាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជាត្រូវមានចែងអំពី :

១-វិសាលភាព និងមុខងារនៃអាជ្ញាប័ណ្ណ

២-ពេលវេលាកំណត់ដែលអ្នកទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណ ត្រូវ
ចាប់ផ្តើមធ្វើអាជីវកម្មលើតក្កកម្ម ដែលបានទទួលប្រកាសនីយបត្រ-
តក្កកម្មរួចហើយ

៣-ចំនួនប្រាក់កម្រៃសមរម្យជូនទៅម្ចាស់ប្រកាសនីយ-
បត្រតក្កកម្ម និងលក្ខខណ្ឌនៃការទូទាត់ ។

មាត្រា ៥៨.-

អ្នកទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជាមានសិទ្ធិធ្វើអាជីវកម្មលើតក្កកម្ម

ដែលបានទទួលប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មចហើយ នៅក្នុងព្រះរាជាណា
ចក្រកម្ពុជា ទៅតាមលក្ខខណ្ឌដែលបានចែងនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចនៃ
ការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណនោះ ។ អ្នកទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជា ត្រូវចាប់ផ្តើម
ធ្វើអាជីវកម្មលើតក្កកម្មនោះ ទៅតាមពេលវេលាដែលបានកំណត់នៅ
ក្នុងសេចក្តីសម្រេចខាងលើ និងត្រូវធ្វើអាជីវកម្មឱ្យបានពេញលេញ
លើតក្កកម្មនោះ ។

មាត្រា ៥៩.-

នៅពេលមានសំណើពីម្ចាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មក្រោយ
រដ្ឋមន្ត្រីអាចចេញអាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជាដើម្បីបញ្ជៀសការធ្វើអាជីវកម្មនៅ
ក្នុងប្រទេសវិលោភលើប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មមុន ក្នុងករណីតក្កកម្ម
ដែលបានអះអាងនៅក្នុងប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មក្រោយនោះ មានការ
ប្រើប្រាស់បច្ចេកទេសជឿនលឿនដែលបានចាត់ទុកថាមានសារៈសំខាន់
ចំពោះសេដ្ឋកិច្ច ធៀបទៅនឹងតក្កកម្មដែលបានអះអាងនៅក្នុង
ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មមុន ។

មាត្រា ៦០.-

ក្នុងករណីដែលអាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជា ត្រូវបានចេញឱ្យដូចមាន
ចែងនៅក្នុងមាត្រា ៥៩ នៃច្បាប់នេះ នៅពេលមានសំណើពីម្ចាស់
ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មមុន រដ្ឋមន្ត្រីត្រូវចេញអាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជាមួយ
ទៀតឱ្យប្រើប្រាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មក្រោយ ។

មាត្រា ៦១.-

ក្នុងករណីមានសំណើសុំអាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជា ដូចមានចែងក្នុង មាត្រា ៥៩ និងមាត្រា ៦០ នោះ មាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវ យកមកអនុវត្តជាមួយនឹងលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដោយមិនចាំបាច់ បញ្ជាក់ពីពេលវេលាកំណត់ទេ ។

មាត្រា ៦២.-

ក្នុងករណីចេញអាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជា ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៩ នៃច្បាប់នេះ ការផ្ទេរសិទ្ធិធ្វើអាជីវកម្មអាចធ្វើបានតែជាមួយនឹងប្រកាស- នីយបត្រតក្កកម្មក្រោយតែប៉ុណ្ណោះ ឬក្នុងករណីចេញអាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជា ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៦០ នៃច្បាប់នេះ ការផ្ទេរសិទ្ធិធ្វើអាជីវកម្ម អាចធ្វើបានតែជាមួយនឹងប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មមុនតែប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៦៣.-

ការស្នើសុំអាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជាត្រូវបង់កម្រៃតាមការកំណត់ ដូច មានចែងក្នុងមាត្រា ១៣០ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦៤.-

ខ្លឹមសារទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងវាក្យខណ្ឌទី ២ នៃ មាត្រា ៤៧ ដល់មាត្រា ៥៥ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តនៅក្នុង ផ្នែកទី ១២ នៃជំពូកទី ២ នៃច្បាប់នេះ ។

ផ្នែកទី ១៣

មោឃភាព

មាត្រា ៦៥.-

បុគ្គលដែលមានការពាក់ព័ន្ធ អាចស្នើសុំទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ឱ្យទុកជាមោឃៈនូវប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មបាន ។

មាត្រា ៦៦.-

តុលាការមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈនូវប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ប្រសិនបើបុគ្គលដែលស្នើសុំនូវមោឃភាពនោះ បានបង្ហាញភស្តុតាងថាលក្ខខ័ណ្ឌតម្រូវណាមួយនៃវាក្យខណ្ឌទី ២ និងទី ៣ នៃមាត្រា ៣ មាត្រា ៤ ដល់មាត្រា ៩ និងមាត្រា ១៨ ដល់មាត្រា ២០ នៃច្បាប់នេះ មិនត្រូវបានបំពេញគ្រប់គ្រាន់ ឬប្រសិនបើម្ចាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មមិនមែនជាតក្កករ ឬមិនមែនជាអ្នកស្នងរបស់តក្កករ ។

មាត្រា ៦៧.-

ចំពោះប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មដែលត្រូវបានចាត់ទុកជាមោឃៈ ឬសេចក្តីអះអាង ឬផ្នែកនៃសេចក្តីអះអាងដែលត្រូវចាត់ទុកថាមិនបានការ ត្រូវអស់សុពលភាពចាប់ពីថ្ងៃដែលផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មមក ។

មាត្រា ៦៨.-

សេចក្តីសម្រេចជាស្ថាពររបស់តុលាការមានសមត្ថកិច្ចត្រូវបាន

ជូនដំណឹងដល់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ដើម្បីឱ្យមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីកត់ត្រា និងចុះផ្សាយសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការឱ្យបានឆាប់រហ័សតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើទៅបាន ។

ជំពូកទី ៣

វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍

ផ្នែកទី ១

វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ដែលអាចការពារបាន

មាត្រា ៦៩.-

ក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះ វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ គឺជាវិញ្ញាបនបត្រដែលបានផ្តល់ដើម្បីការពារម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ ។ ម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍គឺជាគក្កកម្មណាមួយដែលថ្មី និងអាចយកទៅអនុវត្តបានក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្ម និងដែលអាចជាផលិតផល ឬដំណើរការផលិតកម្ម ឬដែលអាចទាក់ទងទៅនឹងផលិតផល ឬដំណើរការផលិតកម្ម ។

ផ្នែកទី ២

ការអនុវត្តន៍បទប្បញ្ញត្តិ

ពាក់ព័ន្ធនឹងប្រកាសនីយបត្រគក្កកម្ម

មាត្រា ៧០.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃជំពូកទី ២ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះ វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ ឬចំពោះ

សំណុំលិខិតស្នើសុំវិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ លើក
លែងតែមាត្រា ៧១ ដល់មាត្រា ៧៤ នៃច្បាប់នេះ ។

ក្នុងករណីមានទំនាស់រវាងសិទ្ធិលើប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម
និងសិទ្ធិលើវិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ ដូចបានចែងនៅ
ក្នុងផ្នែកទី ២ នៃជំពូកទី ២នៃច្បាប់នេះ បទប្បញ្ញត្តិចែងក្នុងវាក្យខណ្ឌ
ខាងលើត្រូវយកមកអនុវត្ត ដោយគ្រាន់តែជំនួសពាក្យប្រកាសនីយបត្រ
តក្កកម្ម ដោយពាក្យប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មវិញ ឬពាក្យវិញ្ញាបនបត្រ
ម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ ។

ផ្នែកទី ៣

បទប្បញ្ញត្តិពិសេស

ពាក់ព័ន្ធនឹងវិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍

មាត្រា ៧១.-

មាត្រា ៥ និងមាត្រា ៧ នៃច្បាប់នេះ មិនត្រូវយកមកអនុវត្តទេ
ក្នុងករណីដែលតក្កកម្មត្រូវបានស្នើសុំផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមាន
អត្ថប្រយោជន៍ ។

មាត្រា ៧២.-

មាត្រា ៣៦ និងមាត្រា ៤៥ នៃច្បាប់នេះ មិនត្រូវយកមក
អនុវត្តទេ ចំពោះសំណុំលិខិតស្នើសុំផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមាន
អត្ថប្រយោជន៍ ។

មាត្រា ៧៣.-

វិញ្ញាបនបត្រម្ចីដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ មានសុពលភាពរយៈ
ពេលប្រាំពីរ(៧)ឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជីស្នើសុំវិញ្ញា
បនបត្រម្ចីដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ដោយមិនមានការផ្តល់ជាថ្មីឡើង
វិញឡើយ ។

មាត្រា ៧៤.-

អនុលោមតាមមាត្រា ៦៥ ដល់មាត្រា ៦៧ នៃច្បាប់នេះ
តុលាការមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈនូវវិញ្ញាបនបត្រម្ចីដែល
មានអត្ថប្រយោជន៍ ដោយមូលហេតុណាមួយដូចខាងក្រោម ៖

១- តក្កកម្មដែលអះអាងនោះ មិនបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌ
តម្រូវរបស់វិញ្ញាបនបត្រម្ចីដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ ដោយយោងតាម
មាត្រា ៦ មាត្រា ៨ មាត្រា ៩ និងមាត្រា ៦៩ នៃច្បាប់នេះ ។

២- សេចក្តីអធិប្បាយនិងសេចក្តីអះអាងមិនបានបំពេញ
តាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១៨ និងមាត្រា ១៩ នៃ
ច្បាប់នេះ និងបទបញ្ជាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងមាត្រាទាំងនោះ ។

៣- គំនូសបង្ហាញដែលត្រូវការចាំបាច់សម្រាប់ពន្យល់អំពី
តក្កកម្មមិនត្រូវបានផ្តល់ឱ្យតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវ ។

៤- ម្ចាស់វិញ្ញាបនបត្រម្ចីដែលមានអត្ថប្រយោជន៍មិនមែនជា
តក្កករ ឬមិនមែនជាអ្នកស្នងរបស់តក្កករ ។

ផ្នែកទី ៤

**ការផ្លាស់ប្តូរសំណុំលិខិតស្នើសុំប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម
ឬសំណុំលិខិតស្នើសុំវិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍**

មាត្រា ៧៥.-

មុនពេលផ្តល់ ឬបដិសេធការផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម អ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចផ្លាស់ប្តូរសំណុំលិខិតស្នើសុំប្រកាសនីយបត្រ តក្កកម្មរបស់ខ្លួន ទៅជាសំណុំលិខិតស្នើសុំវិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមាន អត្ថប្រយោជន៍បាន ដោយត្រូវបង់កម្រៃតាមការកំណត់ដូចមានចែង ក្នុងមាត្រា ១៣០ នៃច្បាប់នេះ ។ កាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជីស្នើសុំ វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍នោះ ត្រូវបានកត់ត្រាទៅតាម កាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជីស្នើសុំប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ។

មុនពេលផ្តល់ ឬបដិសេធការផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមាន អត្ថប្រយោជន៍ អ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចផ្លាស់ប្តូរសំណុំលិខិតស្នើសុំ វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍របស់ខ្លួន ទៅជាសំណុំលិខិត ស្នើសុំប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មបានដោយត្រូវបង់កម្រៃតាមការកំណត់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៣០ នៃច្បាប់នេះ ។ កាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជី ស្នើសុំប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មនោះ ត្រូវបានកត់ត្រាទៅតាមកាល បរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជីស្នើសុំវិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ ។

មាត្រា ៧៦.-

អនុលោមតាមមាត្រា ៧៥ នៃច្បាប់នេះ ការផ្លាស់ប្តូរសំណុំលិខិត ស្នើសុំធ្វើបានតែមួយដងប៉ុណ្ណោះ ។

ជំពូកទី ៤

សំណុំលិខិតស្នើសុំអន្តរជាតិ ក្រោមសន្និសីទសញ្ញា

សហប្រតិបត្តិការប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម

ផ្នែកទី ១

ការបកស្រាយនៃវាក្យស័ព្ទពាក់ព័ន្ធនឹង

សន្និសីទសញ្ញាសហប្រតិបត្តិការប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម

មាត្រា ៧៧.-

ក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះ :

១-សន្និសីទសញ្ញាសហប្រតិបត្តិការប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម មានន័យថាជាសន្និសីទសញ្ញាស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការលើវិស័យប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ដែលបានចុះហត្ថលេខានៅថ្ងៃទី ១៩ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៧០ នៅទីក្រុងវ៉ាស៊ីនតោន ។

២-ពាក្យ : ជ្រើសរើស ការិយាល័យជ្រើសរើស ជ្រើសតាំង ការិយាល័យជ្រើសតាំង សំណុំលិខិតស្នើសុំអន្តរជាតិ កាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជីសំណុំលិខិតស្នើសុំអន្តរជាតិ ការពិនិត្យជំហានដំបូង អន្តរជាតិ និងការិយាល័យទទួលសំណុំលិខិតស្នើសុំ មានន័យដូចមានចែងនៅក្នុងសន្និសីទសញ្ញាសហប្រតិបត្តិការប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ។

ផ្នែកទី ២

កាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជី

និងអាណាចក្រសំណុំលិខិតស្នើសុំអន្តរជាតិ

ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាប្រទេសដែលត្រូវបានជ្រើសរើស

មាត្រា ៧៨.-

យោងតាមជំពូកនេះ សំណុំលិខិតស្នើសុំអន្តរជាតិដែល
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាប្រទេសដែលត្រូវបានជ្រើសរើស ត្រូវចាត់
ទុកថាជាសំណុំលិខិតស្នើសុំប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ឬវិញ្ញាបនបត្រ
ម្ចីដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ដែលបានសុំចុះបញ្ជីនៅក្រោមច្បាប់នេះ
ដោយមានកាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជីដូចគ្នា ទៅនឹងកាលបរិច្ឆេទសុំចុះ
បញ្ជីអន្តរជាតិដូចបានចែងនៅក្នុងសន្ធិសញ្ញាសហប្រតិបត្តិការប្រកាស
នីយបត្រតក្កកម្ម ។

ផ្នែកទី ៣

នាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកចុះបញ្ជីដែលអនុវត្តតួនាទី

ជាការិយាល័យទទួលសំណុំលិខិតស្នើសុំ

មាត្រា ៧៩.-

នាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកចុះបញ្ជី ត្រូវអនុវត្តតួនាទីជា
ការិយាល័យទទួលសំណុំលិខិតស្នើសុំ ចំពោះសំណុំលិខិតស្នើសុំ
អន្តរជាតិ ដែលបានដាក់នៅនាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកចុះបញ្ជីដោយជន
ដែលមានទីលំនៅនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬជនដែលមាន
សញ្ជាតិខ្មែរ ។

មាត្រា ៨០.-

រដ្ឋមន្ត្រីអាចចុះកិច្ចព្រមព្រៀងបាន ដោយយោងទៅតាមវិធាន ១៩.១(ខ)នៃបទប្បញ្ញត្តិរបស់សន្និសីទសហប្រតិបត្តិការប្រកាសនីយ-បត្រតក្កកម្ម ដែលតាមរយៈនោះ អង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាល ឬ ការិយាល័យជាតិនៃរដ្ឋ ដែលជាសមាជិកសន្និសីទសហប្រតិបត្តិការ ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ត្រូវអនុវត្តតួនាទីជាការិយាល័យទទួលសំណុំ លិខិតស្នើសុំជំនួសនាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកចុះបញ្ជី សម្រាប់អ្នកដាក់ ពាក្យសុំជាជនដែលមានទីលំនៅ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ ជនដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរ ។

ផ្នែកទី ៤

**ការដាក់សំណុំលិខិតស្នើសុំអន្តរជាតិ
នៃនាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកចុះបញ្ជី**

មាត្រា ៨១.-

សំណុំលិខិតស្នើសុំអន្តរជាតិដែលត្រូវដាក់នៅនាយកដ្ឋានទទួល បន្ទុកចុះបញ្ជីក្នុងតួនាទីជាការិយាល័យទទួលសំណុំលិខិតស្នើសុំនោះ ត្រូវធ្វើជាភាសាណាមួយដែលបានកំណត់ ។ កម្រៃក្នុងការបញ្ជូន ឯកសារត្រូវបង់នៅនាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកចុះបញ្ជីតាមការកំណត់ដូច មានចែងក្នុងមាត្រា ១៣០ នៃច្បាប់នេះ ។

ផ្នែកទី ៥

នាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកចុះបញ្ជី

ដែលអនុវត្តតួនាទីជាការិយាល័យជ្រើសរើស

មាត្រា ៨២.-

នាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកចុះបញ្ជី ត្រូវបំពេញតួនាទីជាការិយាល័យជ្រើសរើសចំពោះសំណុំលិខិតស្នើសុំអន្តរជាតិ ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបានជ្រើសរើសដោយយោងតាមជំពូកទី ១ នៃសន្ធិសញ្ញាសហប្រតិបត្តិការប្រកាសនីយបត្រកក្កកម្ម ក្នុងគោលបំណងទទួលបាននូវប្រកាសនីយបត្រកក្កកម្ម ឬវិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍កម្រិតជាតិនៅក្រោមច្បាប់នេះ ។

ផ្នែកទី ៦

នាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកចុះបញ្ជី

ដែលអនុវត្តតួនាទីជាការិយាល័យជ្រើសរើស

មាត្រា ៨៣.-

នាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកចុះបញ្ជី ត្រូវបំពេញតួនាទីជាការិយាល័យជ្រើសរើសតាំងចំពោះសំណុំលិខិតស្នើសុំអន្តរជាតិ ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបានជ្រើសរើសយោងតាមមាត្រា ៨២ នៃច្បាប់នេះ ប្រសិនបើអ្នកដាក់ពាក្យសុំជ្រើសតាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយយោងតាមជំពូកទី ២ នៃសន្ធិសញ្ញាសហប្រតិបត្តិការប្រកាសនីយបត្រកក្កកម្ម ក្នុងគោលបំណងទទួលបាននូវប្រកាសនីយបត្រកក្កកម្ម ឬវិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍កម្រិតជាតិ

នៅក្រោមច្បាប់នេះ ។

ផ្នែកទី ៧

កិច្ចដំណើរការពិនិត្យកម្រិតជាតិ

មាត្រា ៨៤.-

នាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកចុះបញ្ជី ដែលជាការិយាល័យជ្រើសរើស ឬការិយាល័យជ្រើសតាំង មិនត្រូវចាប់ដំណើរការពិនិត្យសំណុំលិខិតស្នើសុំអន្តរជាតិដែលបានជ្រើសរើសព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មុនរយៈពេលផុតកំណត់ដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ៨៥ នៃច្បាប់នេះទេ លើកលែងតែអ្នកដាក់ពាក្យសុំបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃមាត្រានោះហើយដាក់នូវសំណើជាការប្រញាប់មកនាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកចុះបញ្ជី ដើម្បីឱ្យចាប់ផ្តើមពិនិត្យសំណុំលិខិតស្នើសុំមុនរយៈពេលកំណត់។

ផ្នែកទី ៨

ការឈានចូលដំណាក់កាលពិនិត្យកម្រិតជាតិ

មាត្រា ៨៥.-

មុនផុតរយៈពេលកំណត់ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២២ ឬមាត្រា ៣៩ នៃសន្ធិសញ្ញាសហប្រតិបត្តិការប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ឬរយៈពេលកំណត់ចុងក្រោយដែលមានចែងនៅក្នុងបទបញ្ជានៃច្បាប់នេះ អ្នកដាក់សំណុំលិខិតស្នើសុំអន្តរជាតិនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវ :

- ១- បង់កម្រៃតាមការកំណត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៣០

នៃច្បាប់នេះនៅនាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកចុះបញ្ជី

២- ដាក់ជូននាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកចុះបញ្ជីនូវសេចក្តីបក
ប្រែនៃសំណុំលិខិតស្នើសុំអន្តរជាតិជាភាសាណាមួយតាមការកំណត់
ប្រសិនបើសំណុំលិខិតស្នើសុំអន្តរជាតិនោះមិន បានដាក់ជូនជាភាសា
ដែលបានកំណត់ ឬមិន បានចុះផ្សាយក្រោមសន្ធិសញ្ញាសហប្រតិបត្តិ
ការប្រកាសនីយបត្រកក្កកម្មនូវការបកប្រែជាភាសាដែល បានកំណត់
នោះ ។

ផ្នែកទី ៩

**ការខកខានមិនបានយានចូល
ដំណាក់ការពិនិត្យម្ចាស់**

មាត្រា ៨៦.-

ក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះ ប្រសិនបើអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិន បានបំពេញ
តាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងតាមរយៈពេលកំណត់ នៃមាត្រា ៨៥ នៃ
ច្បាប់នេះទេ សំណុំលិខិតស្នើសុំអន្តរជាតិនោះនឹងត្រូវ បានចាត់ទុកថា
បានដកយកទៅវិញ ។

ផ្នែកទី ១០

**កិច្ចដំណើរការពិនិត្យ
សំណុំលិខិតស្នើសុំអន្តរជាតិអនុលោមតាម
សន្ធិសញ្ញាសហប្រតិបត្តិការប្រកាសនីយបត្រកក្កកម្ម**

មាត្រា ៨៧.-

នាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកចុះបញ្ជីត្រូវដំណើរការពិនិត្យសំណុំ

លិខិតស្នើសុំអន្តរជាតិ ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃសន្ធិសញ្ញា
សហប្រតិបត្តិការប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ព្រមទាំងអនុលោមតាម
បទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។ នៅពេលមានទំនាស់កើតឡើង ត្រូវយក
បទប្បញ្ញត្តិនៃសន្ធិសញ្ញាសហប្រតិបត្តិការប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម មក
អនុវត្តបទបញ្ជាទាំងឡាយដែលបង្កើតឡើងនៅក្រោមច្បាប់នេះត្រូវបាន
ចែងឡើងសម្រាប់កិច្ចដំណើរការពិនិត្យសំណុំលិខិតស្នើសុំអន្តរជាតិ ។

មាត្រា ៨៨.-

ការពិនិត្យសំណុំលិខិតស្នើសុំអន្តរជាតិ ដោយនាយកដ្ឋានទទួល
បន្ទុកចុះបញ្ជីនិងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃនាយកដ្ឋាននេះដែលទាក់ទងជាមួយ
នឹងសន្ធិសញ្ញាសហប្រតិបត្តិការប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម រួមទាំងកម្រៃ
ដែលត្រូវបង់ ការកំណត់ពេលវេលានិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវផ្សេងៗដែល
ពាក់ព័ន្ធនឹងសំណុំលិខិតស្នើសុំអន្តរជាតិ ត្រូវកំណត់ដោយបទ
បញ្ជានិងត្រូវអនុវត្តតាមមាត្រា ១៣០ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៥

គំនូរឧស្សាហកម្ម

ផ្នែកទី ១

គំនូរឧស្សាហកម្មដែលអាចការពារបាន

មាត្រា ៨៩.-

គំនូរឧស្សាហកម្ម ក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះ គឺជាការផ្តិតបន្ទាត់
ឬពណ៌ ឬទម្រង់បីខ្នាត ឬសម្ភារៈណាមួយ ទោះបីជាមានឬពុំមានការ

ផ្ដើមជាមួយបន្ទាត់ ឬពណ៌ក៏ដោយឱ្យតែការផ្ដុំទម្រង់ ឬសម្ភារៈទាំង នោះរំលេចឡើងជារូបរាងពិសេសរបស់ផលិតផលឧស្សាហកម្ម ឬ សិប្បកម្ម និងដែលអាចធ្វើជាគំរូផលិតផលឧស្សាហកម្ម ឬសិប្បកម្ម និងអាចសម្គាល់បានដោយចក្ក ។

មាត្រា ៩០.-

ច្បាប់នេះមិនការពារផ្នែកណាមួយនៃគំនូរឧស្សាហកម្ម ដែល បម្រើឱ្យគោលបំណងសម្រាប់តែទទួលបាននូវលទ្ធផលបច្ចេកទេស និងដែលផ្នែកនោះមិនមានរូបរាងច្បាស់លាស់ ។

ផ្នែកទី ២

គំនូរឧស្សាហកម្មដែលអាចចុះបញ្ជីបាន

មាត្រា ៩១.-

គំនូរឧស្សាហកម្មអាចចុះបញ្ជីបាន ប្រសិនបើថ្មី ។

មាត្រា ៩២.-

គំនូរឧស្សាហកម្មត្រូវចាត់ថាថ្មី ប្រសិនបើគំនូរឧស្សាហកម្ម នោះមិនទាន់បានបញ្ចេញឱ្យដឹងដល់សាធារណជននៅទីកន្លែងណាមួយ នៅលើពិភពលោក មុនកាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជី ឬមុនកាលបរិច្ឆេទ អាទិភាពនៃសំណុំលិខិតស្នើសុំ តាមរយៈការផ្សព្វផ្សាយដោយប្រើ រូបភាពជាក់ស្ដែង ឬតាមរយៈការប្រើប្រាស់ ឬតាមរយៈមធ្យោបាយ ផ្សព្វផ្សាយផ្សេងៗទៀត ។

ក្នុងន័យនៃវាក្យខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ មិនបានចាត់ទុកថា ជាការដឹងដល់សាធារណជនចំពោះករណីដូចខាងក្រោម :

ក-ការដឹងដល់សាធារណជននូវគំនូរឧស្សាហកម្មដែល បានកើតឡើងក្នុងអំឡុងពេលដប់ពីរ(១២)ខែ មុនកាលបរិច្ឆេទសុំចុះ បញ្ជីសំណុំលិខិតស្នើសុំ ឬកាលបរិច្ឆេទអាទិភាពនៃសំណុំលិខិតស្នើសុំ នោះ

ខ-ការធ្វើឱ្យលេចខ្លួនខ្លាយព័ត៌មានអំពីគំនូរឧស្សាហកម្ម តាមរយៈអ្នកដាក់ពាក្យសុំ តាមរយៈអ្នកស្នងរបស់បុព្វជន ឬតាមរយៈ ការរំលោភរបស់ភាគីទីបីទៅលើអ្នកដាក់ពាក្យសុំ ឬអ្នកស្នងរបស់ បុព្វជនដែលបណ្តាលឱ្យលេចខ្លួនខ្លាយព័ត៌មាននេះ ។

មាត្រា ៩៣.-

គំនូរឧស្សាហកម្ម ដែលផ្ទុយនឹងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ឬ សីលធម៌មិនអាចចុះបញ្ជីបានឡើយ ។

ផ្នែកទី ៣

**សិទ្ធិក្នុងការចុះបញ្ជីគំនូរឧស្សាហកម្ម
និងការដាក់ឈ្មោះអ្នកបង្កើតស្នាដៃ**

មាត្រា ៩៤.-

ខ្លឹមសារទាំងឡាយ ដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១០ ដល់ មាត្រា ១៥ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តនៅផ្នែកទី ៣ នៃជំពូកទី ៥ នៃច្បាប់នេះ ។

ផ្នែកទី ៤

សំណុំលិខិតស្នើសុំចុះបញ្ជីគំនូរឧស្សាហកម្ម

មាត្រា ៩៥.-

សំណុំលិខិតស្នើសុំចុះបញ្ជីគំនូរឧស្សាហកម្មត្រូវដាក់ជូនទៅ ក្រសួងទទួលបន្ទុកឧស្សាហកម្ម ដែលក្នុងនោះត្រូវរួមមានពាក្យសុំ គំនូសបង្ហាញ រូបថត ឬគំនូសតាងផ្សេងៗទៀត ជាតំណាងនៃវត្ថុ ដែលបង្កើតឡើងពីគំនូរឧស្សាហកម្ម និងការចង្អុលបង្ហាញប្រភេទ ផលិតផល ដែលគំនូរឧស្សាហកម្មត្រូវយកមកប្រើប្រាស់ ។ ក្នុង ករណីដែលគំនូរឧស្សាហកម្មនោះមានទម្រង់ពីរខ្នាត សំណុំលិខិតស្នើ សុំនេះត្រូវភ្ជាប់ដោយរូបសំណាកវត្ថុដែលតាងឱ្យរូបរាងពិតរបស់គំនូរ ឧស្សាហកម្ម ។ ការដាក់សំណុំលិខិតស្នើសុំត្រូវតែមានការបង់កម្រៃ តាមការកំណត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៣០ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៩៦.-

ក្នុងករណីអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនមែនជាអ្នកបង្កើតស្នាដៃ ពាក្យសុំ ចុះបញ្ជីគំនូរឧស្សាហកម្មនោះត្រូវតែភ្ជាប់មកជាមួយនូវឯកសារបញ្ជាក់អំពីសិទ្ធិរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ក្នុងការសុំចុះបញ្ជីគំនូរឧស្សាហកម្មនោះ។

មាត្រា ៩៧.-

គំនូរឧស្សាហកម្មពីរ ឬច្រើននៃវត្ថុដែលស្ថិតនៅក្នុងក្រុមជា មួយគ្នានៃចំណាត់ថ្នាក់អន្តរជាតិ ឬក្នុងឈុតជាមួយគ្នា ឬក៏ការផ្តុំដូចគ្នា អាចជាកម្មវត្ថុដើម្បីធ្វើសំណុំលិខិតស្នើសុំតែមួយបាន ។

មាត្រា ៩៨.-

ក្នុងករណីសំណុំលិខិតស្នើសុំចុះបញ្ជីគំនូរឧស្សាហកម្មមាន ភ្ជាប់ពាក្យសុំពន្យារការធ្វើការចុះផ្សាយគំនូរឧស្សាហកម្មនោះ អាចត្រូវ ពន្យារធ្វើការចុះផ្សាយបានតែមិនត្រូវលើសពីដប់ពីរ(១២)ខែ គិតពី កាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជី ឬកាលបរិច្ឆេទអាទិភាព ។

មាត្រា ៩៩.-

អ្នកដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីគំនូរឧស្សាហកម្ម អាចដកសំណុំលិខិត ស្នើសុំទៅវិញនៅពេលណាក៏បាន ក្នុងករណីដែលសំណុំលិខិតស្នើសុំ នោះស្ថិតក្នុងរយៈពេលព្យួរទុកសម្រាប់ពិនិត្យដើម្បីសម្រេចឱ្យចុះបញ្ជី ។

**ផ្នែកទី ៥
សិទ្ធិអាទិភាព**

មាត្រា ១០០.-

ខ្លឹមសារទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៧ ដល់ មាត្រា ២៩ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តនៅផ្នែកទី ៥ នៃជំពូកទី ៥ នៃច្បាប់នេះ ។

ផ្នែកទី ៦

ការពិនិត្យ ការចុះបញ្ជី និងការចុះផ្សាយគំនូរឧស្សាហកម្ម

មាត្រា ១០១.-

មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីអាចទទួលស្គាល់កាលបរិច្ឆេទទទួលសំណុំ

លិខិតស្នើសុំថាជាកាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជីបាន លុះត្រាតែនៅពេល
ទទួលនោះ សំណុំលិខិតមានអមដោយសេចក្តីបញ្ជាក់ពីអត្តសញ្ញាណ
របស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ និងមានបង្ហាញគំនូសតាងជាតំណាងនៃវត្ថុដែល
បង្កើតដោយគំនូរឧស្សាហកម្មនោះ ។

នៅពេលបានទទួលសំណុំលិខិតស្នើសុំ ប្រសិនបើមន្ត្រីកាន់
កាប់បញ្ជីពិនិត្យឃើញថាសំណុំលិខិតស្នើសុំនោះមិនបានបំពេញត្រឹមត្រូវ
ទៅតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវរបស់វាក្យខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះទេ មន្ត្រីកាន់
កាប់បញ្ជីត្រូវស្នើឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំធ្វើការកែតម្រូវទៅតាមលក្ខខណ្ឌ
តម្រូវនោះ និងកត់ត្រាកាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជីទៅតាមកាលបរិច្ឆេទដែល
បានទទួលការកែតម្រូវ ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើសំណុំលិខិតស្នើសុំមិនបានកែ
តម្រូវទៅតាមការណែនាំទេ សំណុំលិខិតស្នើសុំនោះមិនត្រូវទទួលចុះ
បញ្ជីឡើយ ។

មាត្រា ១០២.-

បន្ទាប់ពីការកត់ត្រាកាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជី មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី
ត្រូវពិនិត្យលើ :

១-សំណុំលិខិតស្នើសុំចុះបញ្ជីបំពេញឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាម
លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃមាត្រា ៩៥ និងមាត្រា ៩៦ នៃច្បាប់នេះ និងបទបញ្ជា
ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងមាត្រាទាំងនេះ ។

២-ការបង់តម្រៃក្នុងការដាក់សំណុំលិខិតស្នើសុំ ឱ្យបាន
ត្រឹមត្រូវទៅតាមការកំណត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៣០ នៃច្បាប់
នេះ ។

៣- គំនូរឧស្សាហកម្មបំពេញឱ្យ បានត្រឹមត្រូវតាមលក្ខខណ្ឌ
តម្រូវនៃមាត្រា ៨៩ មាត្រា ៩០ មាត្រា ៩៣ នៃច្បាប់នេះ និង
បទបញ្ជាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងមាត្រាទាំងនេះ ។

មាត្រា ១០៣.-

មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវចុះបញ្ជីគំនូរឧស្សាហកម្ម ចុះផ្សាយ
សេចក្តីបញ្ជាក់អំពីការចុះបញ្ជី និងត្រូវដំណើរការចេញវិញ្ញាបនបត្រចុះ
បញ្ជីឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំ ប្រសិនបើពិនិត្យឃើញថាលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយ
ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១០២ នៃច្បាប់នេះ បានបំពេញត្រឹមត្រូវ ។
ក្នុងករណីសំណុំលិខិតស្នើសុំមិន បានបំពេញត្រឹមត្រូវមន្ត្រីកាន់កាប់
បញ្ជីត្រូវធ្វើការបដិសេធសំណុំលិខិតស្នើសុំនោះ ។

មាត្រា ១០៤.-

មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីមិនត្រូវបើកបង្ហាញជាសាធារណៈនូវគំនូរ
ឬឯកសារណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសំណុំលិខិតស្នើសុំ ក្នុងករណី
មានពាក្យសុំពន្យារការធ្វើការចុះផ្សាយគំនូរឧស្សាហកម្ម ដូចមានចែង
នៅក្នុងមាត្រា ៩៨ នៃច្បាប់នេះ ។ ក្នុងករណីខាងលើនេះ មន្ត្រីកាន់
កាប់បញ្ជីត្រូវចុះផ្សាយការបញ្ជាក់អំពីការសុំពន្យារការធ្វើការចុះផ្សាយ
គំនូរឧស្សាហកម្ម និងព័ត៌មានដែលបញ្ជាក់អំពីអត្តសញ្ញាណរបស់
ម្ចាស់គំនូរឧស្សាហកម្ម ព្រមទាំងបញ្ជាក់អំពីកាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជី
សំណុំលិខិតស្នើសុំរយៈពេលនៃការសុំពន្យារ និងចំណុចសំខាន់ៗផ្សេង
ទៀតដែលបានកំណត់ ។

នៅពេលផុតកំណត់ការពន្យារការធ្វើការចុះផ្សាយ មន្ត្រីកាន់
កាប់បញ្ជីត្រូវតែចុះផ្សាយគំនូរឧស្សាហកម្មដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ
នោះ ។

នៅក្នុងអំឡុងពេលពន្យារការធ្វើការចុះផ្សាយ ការប្តឹងអំពីការ
រំលោភលើគំនូរឧស្សាហកម្មដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយអាចធ្វើទៅ
បាន លុះត្រាតែអាចកំណត់បានថា បុគ្គលដែលត្រូវបានចោទថារំលោភ
នោះ បានដឹងអំពីព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងបញ្ជី និងនៅក្នុងឯកសារពាក់
ព័ន្ធនឹងសំណុំលិខិតស្នើសុំចុះបញ្ជីគំនូរឧស្សាហកម្មនោះ ។

ផ្នែកទី ៧

សិទ្ធិដែលទទួលបានពីការចុះបញ្ជី

មេរៀនៈពេលការពារ និងការចុះបញ្ជីសារឡើងវិញ

មាត្រា ១០៥.-

ការធ្វើអាជីវកម្មដោយបុគ្គលដទៃទៀត ដែលមិនមែនជា
ម្ចាស់លើគំនូរឧស្សាហកម្មដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយនៅក្នុងព្រះរាជា
ណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវតែមានការយល់ព្រមពីម្ចាស់ដើម ។

មាត្រា ១០៦.-

ក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះ ការធ្វើអាជីវកម្មលើគំនូរឧស្សាហកម្មដែល
បានចុះបញ្ជីរួចហើយ គឺការផលិត ការលក់ ឬការនាំចូលវត្ថុទាំង
ឡាយ ដែលបង្កើតឡើងដោយគំនូរឧស្សាហកម្មនោះ ។

មាត្រា ១០៧.-

សិទ្ធិទទួលបានពីការចុះបញ្ជីគំនូរឧស្សាហកម្ម មិនអនុវត្តទៅលើសម្ភារៈដែលបានដាក់តាំងនៅលើទីផ្សារនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬនៅលើទីផ្សារក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដោយម្ចាស់ ឬដោយមានការយល់ព្រមពីម្ចាស់គំនូរឧស្សាហកម្មនោះទេ ។

មាត្រា ១០៨.-

ម្ចាស់គំនូរឧស្សាហកម្មអាចមានសិទ្ធិប្តឹងទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ចំពោះបុគ្គលណាដែលរំលោភលើគំនូរឧស្សាហកម្មរបស់ខ្លួនបាន តាមរយៈការអនុវត្តន៍សកម្មភាពទាំងឡាយ ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១០៦ នៃច្បាប់នេះ ដោយគ្មានការយល់ព្រមពីម្ចាស់ ឬតាមរយៈការអនុវត្តន៍សកម្មភាពដែលបណ្តាលឱ្យមានការរំលោភកើតឡើង ។

មាត្រា ១០៩.-

ការចុះបញ្ជីគំនូរឧស្សាហកម្មមានសុពលភាពព្រំ(៥)ឆ្នាំ ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជីសំណុំលិខិតស្នើសុំ ។ ការចុះបញ្ជីអាចធ្វើសាឡើងវិញ បានចំនួនពីរ(២)ដងជាប់គ្នាដែលម្តងៗមានសុពលភាពព្រំ(៥)ឆ្នាំ ដោយម្ចាស់គំនូរឧស្សាហកម្មត្រូវបង់កម្រៃបន្តសុពលភាពតាមការកំណត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៣០ នៃច្បាប់នេះ ។ ការយឺតយ៉ាវក្នុងការបង់កម្រៃបន្តសុពលភាពនេះ ត្រូវអនុញ្ញាតយ៉ាងយូរត្រឹមប្រាំមួយ(៦)ខែ ដោយត្រូវមានការបង់កម្រៃបន្ថែមលើការយឺតយ៉ាវនោះ ទៅតាមការកំណត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៣០ នៃច្បាប់នេះ ។

ផ្នែកទី ៨

មោឃភាព

មាត្រា ១១០.-

បុគ្គលដែលមានការពាក់ព័ន្ធអាចស្នើសុំទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចឱ្យទុកជាមោឃៈ នូវការចុះបញ្ជីគំនូរឧស្សាហកម្មបាន ។

មាត្រា ១១១.-

តុលាការមានសមត្ថកិច្ចត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ នូវការចុះបញ្ជីគំនូរឧស្សាហកម្ម ប្រសិនបើបុគ្គលដែលស្នើសុំនោះ បង្ហាញភស្តុតាងថាលក្ខខណ្ឌតម្រូវណាមួយនៃផ្នែកទី ១ និងផ្នែកទី ២ នៃជំពូកនេះ មិនបានបំពេញត្រឹមត្រូវ ឬប្រសិនបើអ្នកសុំចុះបញ្ជីមិនមែនជាអ្នកបង្កើតស្នាដៃ ឬមិនមែនជាអ្នកស្នងរបស់អ្នកបង្កើតស្នាដៃ ។

មាត្រា ១១២.-

ចំពោះគំនូរឧស្សាហកម្មដែលតុលាការមានសមត្ថកិច្ចសម្រេចចាត់ទុកជាមោឃៈ ការអស់សុពលភាពនោះត្រូវគិតចាប់ពីថ្ងៃចុះបញ្ជីគំនូរឧស្សាហកម្មមក ។

មាត្រា ១១៣.-

សេចក្តីសម្រេចជាស្ថាពររបស់តុលាការមានសមត្ថកិច្ចត្រូវជូនដំណឹងដល់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ដើម្បីឱ្យមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីកត់ត្រានិងចុះផ្សាយសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការឱ្យបានឆាប់រហ័សតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើទៅបាន ។

ជំពូកទី ៦

បទប្បញ្ញត្តិរួម

ផ្នែកទី ១

ការប្តូរម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ និងកិច្ចសន្យាអាជ្ញាប័ណ្ណ

មាត្រា ១១៤.-

យោងតាមសំណើរបស់ភាគីដែលពាក់ព័ន្ធមកមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ការប្តូរម្ចាស់កម្មសិទ្ធិនៃប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ឬវិញ្ញាបនបត្រម្ល៉ៃដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ ឬការចុះបញ្ជីគំនូរឧស្សាហកម្ម ឬការប្តូរម្ចាស់កម្មសិទ្ធិនៃសំណុំលិខិតស្នើសុំខាងលើ ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយត្រូវកត់ត្រាចូលបញ្ជី និងចុះផ្សាយជាសាធារណៈដោយមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី លើកលែងតែករណីនៃសំណុំលិខិតស្នើសុំដែលមិនត្រូវធ្វើការចុះផ្សាយ ។ ការប្តូរម្ចាស់កម្មសិទ្ធិនេះនឹងមិនមានអានុភាពចំពោះភាគីទីបីឡើយ រហូតដល់ការកត់ត្រាចូលបញ្ជីត្រូវបានធ្វើរួចជាស្ថាពរ ។

មាត្រា ១១៥.-

កិច្ចសន្យាអាជ្ញាប័ណ្ណនៃប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ឬ វិញ្ញាបនបត្រម្ល៉ៃដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ ឬគំនូរឧស្សាហកម្មដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ ឬសំណុំលិខិតស្នើសុំនៃករណីខាងលើនេះ ត្រូវដាក់ជូនទៅមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ។ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវរក្សាការសម្ងាត់ដែលមាននៅក្នុងកិច្ចសន្យាអាជ្ញាប័ណ្ណ ប៉ុន្តែត្រូវកត់ត្រាចូលបញ្ជីនិងត្រូវចុះផ្សាយជាសាធារណៈនូវចំណុចគោលមួយចំនួន ។ កិច្ចសន្យាអាជ្ញា

បំណុលនេះមិនមានអានុភាពចំពោះភាគីទីបីឡើយ រហូតដល់ការកត់
ត្រាចូលបញ្ជីត្រូវធ្វើរួចជាស្ថាពរ ។

ផ្នែកទី ២

ត្រួតពិនិត្យ

មាត្រា ១១៦.-

ក្នុងករណីអ្នកដាក់ពាក្យសុំមានទីលំនៅអចិន្ត្រៃយ៍ ឬទីតាំង
ប្រកបអាជីវកម្មសំខាន់ស្ថិតនៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អ្នកស្នើ
សុំនោះត្រូវតែមានតំណាងជាភ្នាក់ងារដែលមានទីលំនៅ និងកំពុង
ប្រកបវិជ្ជាជីវៈនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងដែលបានបំពេញ
តាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវទាំងឡាយដែលបានកំណត់ ។

ផ្នែកទី ៣

ការរៀបចំនាយកង្វាន់ទទួលបន្ទុកចុះបញ្ជី

មាត្រា ១១៧.-

ក្រសួងទទួលបន្ទុកឧស្សាហកម្ម ត្រូវបង្កើតនាយកដ្ឋានទទួល
បន្ទុកចុះបញ្ជីដែលមានតួនាទីទាក់ទងទៅនឹងនីតិវិធីសម្រាប់ :

- ១- ការផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ការផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រ
ម្ចីដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ និងការចុះបញ្ជីគំនូរឧស្សាហកម្ម
- ២- ការគ្រប់គ្រងប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម និងវិញ្ញាបន
បត្រម្ចីដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ដែលបានផ្តល់ និងគំនូរឧស្សាហកម្ម
ដែលបានចុះបញ្ជីដូចមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ និងនៅក្នុងបទបញ្ជា

ផ្នែកទី ៤

បញ្ជី និង ព្រឹត្តិបត្រដូចគ្នា

មាត្រា ១១៨.-

ក្រសួងទទួលបន្ទុកឧស្សាហកម្ម ត្រូវមានបញ្ជីពីរដាច់ដោយ
ខ្សែកណ្តាប់ គឺមួយសម្រាប់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម និងវិញ្ញាបនបត្រ
ម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ និងមួយទៀតសម្រាប់គំនូរឧស្សាហកម្ម ។
រាល់ការកត់ត្រាដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះត្រូវធ្វើនៅក្នុងបញ្ជីខាង
លើ ។

បុគ្គលណាក៏ដោយក៏អាចពិនិត្យមើលបញ្ជីខាងលើបាន ហើយ
អាចដកស្រង់ព័ត៌មានផ្សេងៗបានស្របទៅតាមលក្ខខណ្ឌដែលបាន
កំណត់ក្នុងបទបញ្ជាទាំងឡាយ ។

មាត្រា ១១៩.-

ក្រសួងទទួលបន្ទុកឧស្សាហកម្ម ត្រូវចុះផ្សាយនៅក្នុង
ព្រឹត្តិបត្ររដ្ឋការនូវរាល់ព័ត៌មានដែលត្រូវចុះផ្សាយជាសាធារណៈ
ដូចមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ។

ផ្នែកទី ៥

ការកែកំហុស និងការពន្យារពេល

មាត្រា ១២០.-

មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីអាចកែតម្រូវរាល់កំហុសក្នុងការបកប្រែ ការកត់ត្រាកំហុសដែលមាននៅក្នុងសំណុំលិខិតស្នើសុំ ឯកសារដែលបានដាក់នៅនាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកចុះបញ្ជី ឬនៅក្នុងការកត់ត្រាផ្សេងៗ បានដោយអនុលោមតាមច្បាប់នេះនិងបទបញ្ជាទាំងឡាយ ។

មាត្រា ១២១.-

នៅពេលបានទទួលសំណើសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ប្រសិនបើមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីពិនិត្យឃើញថាជាការសមស្រប មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីអាចពន្យារពេលបានសម្រាប់អនុវត្តសកម្មភាពណាមួយ ឬប្រកាន់យកចំណាត់ការណាមួយក្រោមច្បាប់នេះ និងក្រោមបទបញ្ជាទាំងឡាយដោយជូនដំណឹងដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធ និងតាមលក្ខខណ្ឌដែលមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីណែនាំ ។ ការពន្យារពេលនេះ អាចត្រូវយល់ព្រមបានទោះបីរយៈពេលអនុវត្តនូវសកម្មភាព ឬប្រកាន់យកនូវចំណាត់ការត្រូវផុតកំណត់ហើយក៏ដោយ ។

ផ្នែកទី ៦

ការអនុវត្តន៍វិធានបច្ចេកទេសសិទ្ធិ

មាត្រា ១២២.-

មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវផ្តល់ឱកាសសម្រាប់សវនាការដល់ភាគីណាមួយនៃបណ្តឹងនៅចំពោះមុខខ្លួន មុនពេលអនុវត្តវិធាន

ឆន្ទានុសិទ្ធិដែលបានប្រគល់ឱ្យដោយច្បាប់នេះ នឹងដោយបទបញ្ជា
ទាំងឡាយចំពោះភាគីនោះ ។

ផ្នែកទី ៧

សមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការ និងការប្តឹងតវ៉ា

មាត្រា ១២៣.-

រាល់វិវាទដែលបានកើតឡើងពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តន៍
ច្បាប់នេះនិងបទបញ្ជាទាំងឡាយ ត្រូវប្តឹងទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ១២៤.-

សេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកឧស្សាហកម្ម នៅក្រោម
ច្បាប់នេះជាពិសេសការផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ការផ្តល់វិញ្ញាបន
បត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ ការចុះបញ្ជីគំនូរឧស្សាហកម្ម ការ
បដិសេធសំណុំលិខិតស្នើសុំផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ការបដិសេធសំ
ណុំលិខិតស្នើសុំផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ ឬការ
បដិសេធសំណុំលិខិតស្នើសុំចុះបញ្ជីគំនូរឧស្សាហកម្មអាចជាកម្មវត្ថុនៃ
ការប្តឹងតវ៉ាដោយភាគីពាក់ព័ន្ធនឹងទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចបាន ។ បណ្តឹង
តវ៉ានោះត្រូវតែដាក់ក្នុងរយៈពេលបី(៣)ខែចាប់ពីថ្ងៃចេញសេចក្តី
សម្រេច ។

ផ្នែកទី ៨

ការរំលោភ និងសកម្មភាពមិនស្របច្បាប់

មាត្រា ១២៥.-

ការរំលោភ គឺជាការអនុវត្តន៍សកម្មភាពរំលោភសិទ្ធិទាំងឡាយ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដូចមានចែងក្នុងផ្នែកទី ៩ នៃជំពូកទី ២ និងផ្នែកទី ៧ នៃជំពូកទី ៥ នៃច្បាប់នេះ ដោយបុគ្គលដទៃ និងដោយ គ្មានការព្រមព្រៀងពីម្ចាស់ដែលបានទទួលសិទ្ធិការពារ ។

មាត្រា ១២៦.-

តាមបណ្តឹងរបស់ម្ចាស់ដែលបានទទួលសិទ្ធិការពារ ឬរបស់អ្នក ទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណ ក្រោយពីបានស្នើសុំទៅម្ចាស់ឱ្យប្តឹងទៅតុលាការមាន សមត្ថកិច្ចដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាជាក់លាក់អ្វីមួយ ប៉ុន្តែម្ចាស់នោះបាន បដិសេធ ឬខកខានមិនបានធ្វើតាមសំណើនោះទេ តុលាការមាន សមត្ថកិច្ចអាចចេញសេចក្តីសម្រេចបណ្តោះអាសន្នដើម្បីទប់ស្កាត់ការ រំលោភ ឬការរំលោភដែលប្រុងនឹងកើតមានឡើង សម្រេចឱ្យសង ការខូចខាត និងផ្តល់នូវដំណោះស្រាយផ្សេងៗដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ ផ្សេងទៀតជាធរមាន ។

មាត្រា ១២៧.-

ក្នុងករណីកម្មវត្ថុប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ឬវិញ្ញាបនបត្រ ម្ចីដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ជាដំណើរការផលិតកម្មហើយត្រូវចោទ ប្រកាន់ថា បានប្រព្រឹត្តរំលោភដោយបង្កើតជាផលិតផលតាមរយៈការ

ប្រើប្រាស់ដំណើរការផលិតកម្មរបស់អ្នកចោទប្រកាន់នោះ គឺមិនត្រូវ
ចោទប្រកាន់ទេ ប្រសិនបើផលិតផលនោះ គឺជាផលិតផលថ្មីហើយអ្នក
ដែលត្រូវចោទប្រកាន់ថាវិលោភនោះ បានលើកភស្តុតាងមកបញ្ជាក់ថា
ផលិតផលនោះមិនត្រូវបានផលិតតាមដំណើរការផលិតកម្មដែលបាន
ចោទប្រកាន់ថាវិលោភនោះទេ ។

មាត្រា ១២៨.-

ក្នុងការទាមទាររកភស្តុតាងមុនដំណាក់កាលជម្រះក្តី ដោយ
អនុលោមតាមមាត្រា ១២៧ នៃច្បាប់នេះ តុលាការមានសមត្ថកិច្ចត្រូវ
តែគិតគូរដល់ផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់របស់បុគ្គលដែលត្រូវចោទ
ប្រកាន់ថាវិលោភ ដោយមិនធ្វើឱ្យលេចឮខ្លាចខ្លាយអំពីការសម្ងាត់នៃ
ការផលិត និងការសម្ងាត់នៃរបរជំនួញរបស់បុគ្គលដែលត្រូវចោទ
ប្រកាន់នោះឡើយ ។

ផ្នែកទី ៩

ការអនុវត្តន៍សន្និសញ្ញាអន្តរជាតិ

មាត្រា ១២៩.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃសន្និសញ្ញាអន្តរជាតិ អំពីកម្មសិទ្ធិ
ឧស្សាហកម្មដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគីមួយនៃសន្និសញ្ញា
នោះត្រូវយកមកអនុវត្ត ចំពោះបញ្ហាដែលទាក់ទងជាមួយនឹងច្បាប់នេះ
បានផងដែរ ។ ក្នុងករណីមានទំនាស់ជាមួយបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃ
ច្បាប់នេះ បទប្បញ្ញត្តិនៃសន្និសញ្ញាអន្តរជាតិនោះត្រូវចាត់ទុកជា
បទប្បញ្ញត្តិគោល ។

ផ្នែកទី ១០

បទបញ្ជា និងសេចក្តីណែនាំរដ្ឋបាល

មាត្រា ១៣០.-

រដ្ឋមន្ត្រីត្រូវចេញបទបញ្ជាចាំបាច់ណែនាំលំអិត អំពីការអនុវត្តន៍ច្បាប់នេះ ។

ចំពោះការបង់កម្រៃដែលទាក់ទងទៅនឹងការដាក់សំណុំលិខិតស្នើសុំផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម វិញ្ញាបនបត្រម្ចីដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ និងសុំចុះបញ្ជីគំនូរឧស្សាហកម្មត្រូវកំណត់ដោយសេចក្តីប្រកាសរួមរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកឧស្សាហកម្ម និងក្រសួងទទួលបន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុ ។

ផ្នែកទី ១១

ការបកស្រាយ

មាត្រា ១៣១.-

នៅក្នុងច្បាប់នេះ :

- **ចំណាត់ថ្នាក់អន្តរជាតិ** មានន័យថាចំណាត់ថ្នាក់ដែលអនុលោមតាមកិច្ចព្រមព្រៀងទីក្រុងឡូការណូ ដែលបង្កើតឡើងនូវចំណាត់ថ្នាក់អន្តរជាតិនៃគំនូរឧស្សាហកម្មដែលបានកែសម្រួលចុងក្រោយ ។

- **រដ្ឋមន្ត្រី** មានន័យថារដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកឧស្សាហកម្ម ។

- **អនុសញ្ញាទីក្រុងប៉ារីស** មានន័យថាអនុសញ្ញាដែលបានចុះហត្ថលេខានៅទីក្រុងប៉ារីស ស្តីពីការការពារកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម

ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៨៨៣ ដែលបានកែសម្រួលចុងក្រោយ ។

- **កាលបរិច្ឆេទអាទិភាព** មានន័យថាជាកាលបរិច្ឆេទដែល
បានដាក់សំណុំលិខិតស្នើសុំមុនគេបង្អស់ដែលប្រើប្រាស់ធ្វើជាមូលដ្ឋាន
ដើម្បីទទួលសិទ្ធិអាទិភាពដូច បានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញាទីក្រុងប៉ារីស ។

- **មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី** មានន័យថាប្រធាននាយកដ្ឋានទទួល
បន្ទុកចុះបញ្ជី ។

- **នាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកចុះបញ្ជី** មានន័យថានាយកដ្ឋាន
កម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្មដែលត្រូវបង្កើតឡើងនៅក្រសួងទទួលបន្ទុក
ឧស្សាហកម្ម ។

ជំពូកទី ៧
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៣២.-

បុគ្គលណាមួយដែលផ្តល់ព័ត៌មានមិនពិតនៅក្នុងឯកសារ
ដែលបានដាក់ជូនមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ត្រូវផ្តន្ទាទោសពីន័យជាប្រាក់ពី
មួយលាន(១.០០០.០០០)រៀល ដល់ប្រាំលាន (៥.០០០.០០០)រៀល
ឬត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពីមួយ(១)ខែ ទៅប្រាំមួយ(៦)ខែ ឬត្រូវ
ផ្តន្ទាទោសទាំងពីរខាងលើ ។ ក្នុងករណីមិនរាងចាលក្នុងរយៈពេលប្រាំ
(៥)ឆ្នាំ គិតចាប់ពីពេលផ្តន្ទាទោសលើកមុន ត្រូវផ្តន្ទាទោសទ្វេដង ។

មាត្រា ១៣៣.-

បុគ្គលណាមួយដែលរំលោភដោយចេតនា ដូចមានចែងក្នុង

មាត្រា ១២៥ ត្រូវផ្ដន្ទាទោស ពិន័យជាប្រាក់ពីប្រាំលាន (៥.០០០.០០០)រៀល ដល់ម្ភៃលាន (២០.០០០.០០០)រៀល ឬត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ ពីមួយ(១)ឆ្នាំ ទៅប្រាំ(៥)ឆ្នាំ ឬត្រូវ ផ្ដន្ទាទោសទាំងពីរខាងលើ ។ ក្នុងករណីមិនរាងចាល ក្នុងរយៈពេល ប្រាំ(៥)ឆ្នាំ គិតចាប់ពីពេលផ្ដន្ទាទោសលើកមុន ត្រូវផ្ដន្ទាទោសទ្វេដង។

មាត្រា ១៣៤.-

ក្នុងករណីបុគ្គលណាមួយត្រូវបានផ្ដន្ទាទោស តុលាការមាន សមត្ថកិច្ចអាចបញ្ជាឱ្យធ្វើការវិបល្លាសទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ឬបំផ្លាញចោល នូវទំនិញដែលរំលោភ និងសម្ភារៈឧបករណ៍ដែលយកមកប្រើប្រាស់ ក្នុងការប្រព្រឹត្តិរំលោភ ។

មាត្រា ១៣៥.-

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចណាដែលបានខុសឆ្គងក្នុងការអនុវត្តន៍ ភារកិច្ចរបស់ខ្លួនដែលបានផ្តល់ឱ្យស្របតាមច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលទោស រដ្ឋបាលដោយពុំទាន់គិតដល់បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងទៀត ។

ជំពូកទី ៨

អន្តរបញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៣៦.-

ផលិតផលឌីសថ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ នៃច្បាប់នេះ មិន ត្រូវការពារដោយប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម រហូតដល់ថ្ងៃទី ០១ ខែ មករា ឆ្នាំ២ ០១៦ យោងតាមសេចក្ដីប្រកាសព័ត៌មានស្តីពីកិច្ចព្រមព្រៀង

ពាណិជ្ជកម្មពាក់ព័ន្ធកម្មសិទ្ធិបញ្ញា និងសុខភាពសាធារណៈនៃសន្និសីទ
ថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីរបស់អង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ
វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ នៅទីក្រុងដូហាសៃប្រទេសកាតា ។

**ជំពូកទី ៩
អវសានប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ១៣៧.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជា
និរាករណ៍ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៣

**ព្រះហស្តលេខា និង ព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហនុ**

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

**នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
ហ៊ុន សែន**

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
**រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
ហត្ថលេខា
ស៊ុយ សែម**